

ИСУС
ЩЕ СЕ
ВЪРНЕ

ХАРУН ЯХЯ

Исус Христос (мир нему), така както и всички останали пророци, е избран от Бога раб, който е натоварен със задачата да призовава хората към правия път.

Но Исус (м.н.) притежава някои характеристики, по които се различава от останалите пророци и най-важната между тях е, че понастоящем той не е мъртъв, а се е възнесъл при Бог и отново ще се върне на земята.

Обратно на това, което много хора смятат, Исус (мир нему) не е бил разпънат на кръст и не е бил убит, нито пък е умрял по каквато и да била друга причина. В Корана много ясно е съобщено, че не са го разпънали и не са го убили, а Бог го е въздигнал при Себе си.

В Корана са дадени такива сведения за него, на които никой човек още не е станал свидетел, но засвидетелстването на които ще бъде възможно, когато Исус (м.н.) отново дойде на земята.

В тази книга, в светлината на аяйтите от Корана, ще разгледаме доказателствата за това, че Исус Христос (м.н.) не е умрял, че е въздигнат при Бог и че през последния период отново ще дойде на земята.

ЗА АВТОРА

Авторът, който пише под псевдонима Харун Яхя, е роден през 1956 г. в Анкара. Учи във факултета по изящни изкуства в университета "Mi-mar Sinan" в Истанбул, както и философия в Истанбулския университет. От 1980 г. насам авторът е публикувал много книги на религиозни, научни и политически теми. Харун Яхя е добре познат като автор, написал изключително важни творби, разкриващи лъжите на еволюционистите, невалидността на теориите им и тъмните връзки на дарвинизма с кървави идеологии. Някои от неговите книги са преведени на езици като английски, френски, немски, италиански, испански, португалски, урду, арабски, албански, босненски, руски, татарски, полски, български, индонезийски, малайски и са публикувани в съответните страни.

Произведенията на Харун Яхя отправят апел към всички хора, били те мюсюлмани или не, без значение за тяхната възраст, раса или националност, защото са съсредоточени около една цел, а именно да освободят духа на читателите, като им разкрият знаменията за вечното съществуване на Бог.

В името на Аллах,
Всемилоствивия, Милосърдния!

КЪМ ЧИТАТЕЛЯ

Във всички книги на автора свързаните с религията въпроси са обяснени в светлината на айяти от Корана и хората са приканени да научат Божиите слова и да живеят с тях. Всички теми, отнасящи се до айятите на Бога, са обяснени по такъв начин, че да не оставят никакво място за съмнение или въпроси в ума на читателя.

Използваният искрен, прост и свободен стил дава възможност на всеки, от всякаква възраст и социална група, да може лесно да разбере тези книги. Този ефектен и бляскав начин на разказване помага да ги прочетеш на един дъх. Дори тези, които сурово отхвърлят духовността, са повлияни от фактите, изложени в тези книги, и не могат да опровергаят истинността на тяхното съдържание.

Тази книга и всички останали творби на автора могат да бъдат четени индивидуално или под формата на дискусия в група по време на разговор. Читателите, които желаят да извлекат полза от книгите, ще намерят дискусията за много полезна в смисъл, че ще могат да обменят един с друг своите собствени размисления и опит.

В допълнение би било в голяма служба към религията да се допринесе за представянето и прочитането на тези книги, които са написани единствено за спечелването на добрата воля на Бог. Всички книги на автора са изключително убедителни. Поради тази причина за тези, които искат да съобщят за религията на другите хора, един от най-ефективните методи да направят това е да ги окуражат да прочетат тези книги.

Надяваме се читателят да има време да погледне кратките експозета на другите книги, които са поместени в края на книгата, и да оцени богатия източник на материали по свързаните с религията теми, които са много полезни и приятни за четене.

В тези книги, като в други такива, няма да намерите никакви лични виждания на автора, обяснения, базирани на съмнителни източници, стил, в който да липсват полагащите се почит и уважение към святите въпроси, нито пък безнадеждни, пораждащи съмнение и песимизъм описания, които причиняват отклонения в душата.

Исус ще се Върне

**“Когато ангелите рекоха: “О, Мариам,
Аллах те благовества за Слово от Него.
Името му е Месията Иса, синът на Мариам,
знатен в земния живот и в отвъдния, и е от
приближените [на Аллах].”
(Сура Ал-Имран, 45)**

Харун Яхя

Юли, 2003

ЗА АВТОРА

Авторът, който пише под псевдонима Харун Яхя, е роден през 1956 г. в Анкара. Завършва начално и средно образование в Анкара, след това учи във факултета по изящни изкуства в университета "Mimar Sinan" в Истанбул, както и философия в Истанбулския университет. От 1980 г. насам авторът е публикувал много книги на религиозни, научни и политически теми. Харун Яхя е добре познат като автор, написал изключително важни творби, разкриващи лъжите на еволюционистите, невалидността на теориите им и тъмните връзки на дарвинизма с кървави идеологии.

Неговият псевдоним е съставен от имената "Harun" (Арон) и "Yahya" (Йоан) в памет на двамата достойни за уважение пророци, които са се борили срещу неверието. Печатът на Пророка, който е поставен на кориците на всички книги на автора, има символно значение, свързано с тяхното съдържание. Този печат представя Корана като последната Божия Книга, Неговите последни думи и тези на Пророка, последния от всички пророци. Под ръководството на Корана и Sunnah, авторът прави своя главна цел да обори всяка една от фундаменталните догми на антирелигиозните идеологии и да каже "последната дума", така че напълно да заглуши предизвиканите срещу религията възражения. Печатът на Пророка, който достига до крайна мъдрост и морално съвършенство, е използван като знак за намерението му да каже своята последна дума.

Всички творби на автора се централизират около една обща цел: да се предаде на хората посланието на Корана и така да бъдат окуражени да помислят върху основни религиозни теми като съществуването и единствеността на Бог, задгробния живот и др., както и да разкрият изкривените основи на нерелигиозните системи и тяхното извратено приложение.

Произведенията на Харун Яхя се четат с интерес в много страни по света, като започнем от Индия и стигнем чак до Америка, от Англия до Индонезия, от Полша до Босна и Херцеговина, от Испания чак до Бразилия. Някои от неговите книги са преведени на езици като английски, френски, немски, италиански, испански, португалски, урду, арабски, албански, руски, български, индонезийски, малайзийски и се харесват на хората от цял свят.

Тези произведения, спечелили невероятно одобрение по всички краища на света, са станали повод много хора да повярват, а други да задълбочат своята вяра. Всеки човек, който прочете и осмисли внимателно книгите, веднага ще усети мъдрия, съдържателен, лесен за разбиране и искрен стил на тези творби.

Освободени от всякакви възражения, тези произведения се отличават със

своите свойства на висока ефективност, успехи и неоспоримост. Хората, които са прочели и са размишлявали истински върху тези книги, не могат повече да защитават материалистическата философия, атеизма и други извратени виждания и философии. Дори ако те продължават да ги защитават, това би било само една сантиментална настойчивост, тъй като книгите на автора доказват невярността на тези идеологии още в самата им основа. Всички опровергавачи съвременни движения са идеологически отхвърлени днес, благодарение на поредицата от книги, написани от Харун Яхя.

Няма съмнение, че тези особености са се формирали в резултат на мъдростта и яснотата на Корана. Разбира се, авторът не се гордее със себе си; той просто има за цел да служи като средство в търсенето, на човек, на правия път към Бога. Нещо повече, с публикуването на тези творби не се цели никаква материална изгода. Взимайки тези факти в предвид, този който насърчава хората да прочетат тези книги, отварящи "очите" на сърцето им, и ги напътва да станат по-отдадени раби на Бога, той е изпълнил една безценна служба.

Междувременно, би било загуба на време и енергия да пропагандираш книги, които предизвикват объркване в човешките мозъци, въвличат човека в един идеологически хаос, и които очевидно не притежават силните и точни резултати, които биха могли да премахнат съмнението от човешките сърца, както се потвърждава и от предходен опит. Очевидно е, че книги създадени, за да изразят литературната способност на автора, вместо да следват благородната цел да спасят хората от това да загубят вярата си, е невъзможно да постигнат такъв огромен успех. Онези, които се съмняват в това, могат лесно да забележат единствената цел на произведенията на Харун Яхя, а именно да се пребори с неверието и да разпространи моралните ценности от Корана. Успеха, въздействието и искреността, които тази служба е постигнала, са разкрити в убежденията на читателите.

Трябва да се помни следното: основната причина за ширещото се насилие и страдание, и всички мъчения, на които са подложени мюсюлманите, е идеологическото господство на безверието. Начинът за отървяване от тях е безверието да бъде победено с разум, да бъде разкрита същността на вярата, както и моралът, на който Бог ни учи, да бъде обяснен по начин, който всеки човек да може да разбере и да изживее. Имайки предвид състоянието на света днес, който тласка хората надолу по спиралата на насилие, развала и конфликтност, става ясно, че тази служба трябва да бъде извършвана по-бързо и по-ефективно. В противен случай би било твърде късно.

Не би било преувеличение ако кажем, че произведенията на Харун Яхя са поели тази инициаторска роля. С Божията воля, тези книги ще се превърнат в средство, чрез което живеещите през 21^{ви} век хора, ще получат описаните от Бог спокойствие и мир, почтеност и правда, красота и щастие.

РЕДАКТОР:
ЕМИЛИЯ РАДОСЛАВОВА

GLOBAL PUBLISHING

Gursel Mh. Darulaceze Cd. No: 9
Funya Sk. Eksioglu Is Merkezi B Blok D: 5
Окмеюдани-Истанбул
Тел: (+90 212) 3208600

Печат: KELEBEK MATBAASILIK
Торкарі - Истанбул
Тел: (+90 212) 6124359

СЪДЪРЖАНИЕ

Въведение.....	8
Религията при Бог е Ислям	11
Намиращите се в трудност народи търсят “спасител”	17
Месията Исус (м.н.), синът на Мария, в Корана ..	28
Второто пришествие на Исус (м.н.) на земята	60
Исус (м.н.), представен в сборника от творби на Рисале-и Нур	88
Как може да познаем Исус (м.н.)?	97
Заклучение	117
Еволюционната измама	120

ВЪВЕДЕНИЕ

Исус Христос (мир нему), така както и всички останали пророци, е избран от Бога раб, който е натоварен със задачата да призовава хората към правия път. Но Исус (мир нему) притежава някои характеристики, по които се различава от останалите пророци и най-важната между тях е, че понастоящем той не е мъртъв, а се е възнесъл при Бог и отново ще се върне на земята.

Обратно на това, което много хора смятат, Исус (мир нему) не е бил разпънат на кръст и не е бил убит, нито пък е умрял по каквато и да била друга причина. В Корана много ясно е съобщено, че не са го разпънали и не са го убили, а Бог го е въздигнал при Себе си. В нито един аят не се споменава за това, че Исус (м.н.) е умрял или е убит. Наред с това за него в Корана са дадени такива сведения, на които никой човек още не е станал свидетел, но засвидетелстването на които ще бъде възможно, когато Исус (м.н.) отново дойде на земята. И няма ни най-малко съмнение, че представените ни в Корана събития ще се случат.

Въпреки това обаче много хора смятат, че Исус (м.н.) е умрял по “някакъв начин” в миналото и няма да се върне отново на земята. Но това е едно погрешно

Харун Яхя

схващане, което се дължи на непознаване на Корана. Едно внимателно изследване на Корана би довело до разкриване на точното значение на айятите за Исус (м.н.).

Пророкът Мухаммед (м.н.) също ни съобщава, че Исус (м.н.) отново ще бъде изпратен на земята и че в “последният период” – периодат, в който той ще дойде, по целия свят ще царя мир, справедливост, спокойствие и благоденствие. Според Исляма последният период е време близко до деня на възкресението, време през което ще преобладава описаният в Корана морал.

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Във въображението на хората винаги съществува една жажда към по-хубавото, към по-доброто. Една по-хубава гледка, едно по-вкусно ядене, един изпълнен със спокойствие живот, в който няма обществени проблеми, изобилие, прелести....

Ето така последният период отразява един век, изпълнен именно с тези понятия – “по-добър”, “по-хубав”. Последният период е един благословен период, за който хората от векове са купнели. През него на мястото на финансовите затруднения ще има изобилие и богатство, на несправедливостта – справедливост, на неморалността – добър морал, на безредието – мир и спокойствие. Това е един благословен период, в който моралът на Исляма ще навлезе във всяка област на човешката дейност.

В тази книга, в светлината на аяйтите от Корана, ще разгледаме доказателствата за това, че Исус Христос (м.н.) не е умрял, че е въздигнат при Бог и че през последния период отново ще дойде на земята. Но преди това смятаме за важно да ви припомним някои основни неща, които имат пряка връзка с този въпрос.

Религията при Бог е Ислям

През човешката история Бог е изпращал пророци при различните народи. Божиите пратеници са призовавали хората, при които са били изпратени, към правия път и са ги известявали за божията религия. Днес обаче хората мислят, че в миналото заедно с различните пророци са низпослани и различни религии. Но това е много погрешна представа, защото религията, която Бог е низпослал на различните народи през различните периоди, е една. Така например, Исус (м.н.) е премахнал някои от забраните на религията преди него. Но в своята основа низпосланите от Бог религии не се различават кой знае колко много. Религиите, които са низпослани на пророците Мойсей (м.н.) и Исус (м.н.), и дори тази, която е низпослана на последния пророк Мухаммед (м.н.), са една и съща. В айятите, които съобщават това, е предписано следното:

Кажы: “Вярваме в Аллах и в низпосланото на нас,

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

и в низпосланото на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и родовете [му], и в дареното на Муса и на Иса, и на пророците от техния Господ. Разлика не правим между никого от тях и на Него сме отдадени.”А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите. (Сура Ал-Имран, 84-85)

Според това, което ни съобщава айятът, Ислямът е Божията религия. Това, което разбираме от Корана, е, че всички пророци са учили народите си на една и съща вяра. В един друг айят пък е предписано следното: **“...одобрих Исляма за ваша религия...”** (Сура Ал-Маида,3). С течение на времето Бог е изпратил одобрената от него религия на всички народи и посредством своите пратеници е предупредил всички хора. Всеки човек, който е осведомен за Божията вяра, който е бил призован към тази вяра от Божиите пратеници, ще бъде държан отговорен за това да я спазва.

Докато някои народи се подчиняват на оповестяващите им Божията вяра пророци, то други са ги опровергали. От друга страна пък, известно време след смъртта на пророците една част от хората претърпели дегенерация и изоставяйки Божията вяра, се обърнали към някакви извратени вярвания. В Корана този факт е съобщен по следния начин:

Харун Яхя

Ислямът е религията при Аллах. Дарените с Писанието изпаднаха в разногласие заради злобата помежду им, едва след като знанието дойде при тях. А за невярващите в знаменията на Аллах - Аллах бързо прави равностметка. (Сура Ал-Имран, 19)

Единият от народите, за който ни се съобщава, че се е откъснал и отдалечил от низпосланата му вяра, са синовете на Израил. Според това, което Коранът ни известява, при синовете на Израил Бог е изпратил много пророци и Божията вяра им е била съобщена. Но те всеки път или се изправяли срещу пророците, или след тяхната смърт покварявали Божията вяра и я превръщали в някакво извратено вярване. От Корана разбираме, че дори когато Мойсей (м.н) все още бил жив, но се бил отделил от синовете на Израил за известно време, те започнали да се молят на някакви идоли. (Сура Та Ха, 83-94) За да предупреди и сплаши синовете на Израил, които след Мойсей (м.н.) се отдалечили от Божията вяра и се отклонили от правия път, Бог им изпратил различни пророци. Единият от тях е Исус (м.н.).

Исус (м.н.) непрекъснато призовавал синовете на Израил да живеят според първородната религия, която Бог им е низпослал, и да бъдат искрени раби. Той ги учел на Евангелието, което потвърждава първоизточните заповеди на променената Тората (книгата, която е

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

низпослана на Мойсей (м.н.)). Той е критикувал неправилното учение на равините, които са отговорни за израждането на Божията вяра, и е премахнал правилата, които те били прибавили към религията, за да задоволят собствените си интереси. Исус (м.н.) е призовавал хората към единство в името на Бог, към вяроност и целомъдрено поведение. Бог ни съобщава това в Корана по следния начин:

[И дойдох] в потвърждение на Тората, [низпослана] преди мен, и за да ви разреша част от онова, което ви бе възбранено... И ви донесох знамение от вашия Господ. И бойте се от Аллах, и ми се покорете! (Сура Ал-Имран, 50)

Известно време след като Исус (м.н.) напуснал земята, този път последвалите го християни започнали да покваряват вярата си и бидейки повлияни от някои идолопоклоннически убеждения, те развили вярата в “светата троица” (Отца, Сина и Светия дух), въпреки че тя не се съдържа в Евангелието. Под названието “християнство” започнала да се изповядва една съвсем друга религия. Днес една четвърт от населението на земята изповядва тази вяра, която се смята, че се базира на проповедите на Исус (м.н.). В действителност обаче това не е така. Божията вяра, която Исус (м.н.) е

Харун Яхя

проповядвал, е била променена. Що се отнася до достигналите до днешни дни Евангелиета, те са били написани от неизвестни автори много години след Исус (м.н.) и след това са били събрани от историци, които живели през следващите векове. Именно поради тази причина християнството напълно се е отклонило от вярата, която Бог е низпослал на Исус (м.н.).

След Исус (м.н.) Бог изпратил още един пророк, но при друг народ, за да разкрие отново на целия свят Божията вяра и му низпослал книга, която нямало да бъде променена до Деня на възкресението. Последният пророк, който Бог избрал за хората, е Мухаммед (м.н.), а книгата, с която го дарил, е Коран. Коранът е изпратен на цялото човечество. Това е книга, за която хората от всички страни – от изток до запад и от север до юг – носят

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

отговорност и за която ще бъдат разпитвани в деня на равносметката.

С развитата технология днес всички държави по света са се обединили и в известен смисъл са се превърнали в един общ народ. Поради тази причина днес по цялата земя няма човек, който да не знае за Корана и за разкрития чрез него Ислям. Въпреки всичко това обаче само една част от хората са повярвали в Корана. А голяма част от тези, които са повярвали, пък не изповядват Божията вяра така, както тя е предписана в Корана.

Ето за това се очаква Исус (м.н.) да дойде още веднъж на земята, да сложи край на изкривеното вероизповедание и да призове хората към Божията книга – Корана. Това е новината, с която Бог благовестява мюсюлманите в Корана. Така както ще видим и в следващите глави от книгата, Исус (м.н.) не е умрял, а се е въздигнал при Бог. След известно време отново ще се завърне на земята и ще направи ислямската вяра господстваща. От стотици години целият християнски и мюсюлмански свят се подготвя да не повтори допуснатите в миналото грешки и да посрещне този свещен гост.

Намиращите се в трудност народи търсят “спасител”

И защо да не се сражавате по пътя на Аллах и заради слабите от мъжете, жените и децата, които казват: “Господи наш, изведи ни от това селище, обитателите на което са угнетители! И стани наш покровител, и стани наш избавител!” (Сура Нуса, 75)

Когато четем Корана, ще видим, че на местата, където Бог е изпращал своите пратеници, преди тяхното пристигане е изживяно едно голямо падение както от социален, така и от нравствен характер. С пристигането на пророка хората, които го последвали, започнали да живеят в предоставените им от вярата богатство, изобилие и спокойствие. След смъртта на пророка именно поради тази среда една част от хората освирепели, все повече и повече се отдалечавали от религията и се насочили към безверието. Приемайки

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

други божества освен Бог те се самоугнетили и отново те самите подготвили собствения си край.

В сура Мариам, след като Бог ни споменава за привързаността, искреността и боязънта на пророците към Господа, Той ни съобщава и как обществата, дошли след тях, напълно са изгубили тези свои убеждения. Тези хора се отдали всецяло на сладострастието си и забравили за всичко, свързано с моралните ценности:

Те са от онези пророци, които Аллах дари със Своята благодат, от потомството на Адам и от онези, които пренесохме заедно с Нух, и от потомството на Ибрахим и Израил, и от онези, които напътихме и избрахме. Когато им бъдат четени знаменията на Всемиловичивия, те свеждат чела до земята в съезд, плачейки. Но ги последваха поколения, които изоставиха молитвата и последваха страстите. Тях ще ги постигне изстребление. (Сура Мариам, 58-59)

Посредством различни бедствия Бог поучава хората, които са се отдалечили от вярата, които не мислят върху това защо са сътворени и върху отговорността си към този, който ги е сътворил. В замяна на това, което са направили, Бог е заменил благодатта, с която ги е дарявал, както се казва в следния аят, с един изпълнен със страдание и трудности живот: “А който се отдръпва от

Харун Яхя

Моето напомняне, за него има живот в лишения...” (Сура Та Ха, 124) Съществуват доста разнообразни форми на “живота в лишения”, който Бог предоставя на народите, които след като веднъж са повярвали, после са изпаднали в неверие. Недостиг на имущество и продукцията, безплодие, душевно унижение, предизвикано от нравствената деградация и падение, възникналите в резултат на политическата безпринципност обществени и икономически проблеми – всичко това са само една част от тези форми. Поради властващата нерелигиозна система тези хора са подложени на натиск и мъчение от различно естество. Като пример за такъв вид несправедлива тиранична система в Корана е даден периодът на Фараона. Докато Фараонът живеел в огромно богатство и охолство, народът му бил измъчван и насилван. Следният аят ни съобщава това така:

Фараонът се възгордя на земята и раздели на групи нейните жители. Обезсилваше една част от тях - избиваше синовете им и пощадяваше жените им. Той бе от сеещите развала. (Сура Касас, 4)

В периодите, когато били изживявани големи икономически и обществени проблеми, когато властвало едно несправедливо управление, хората винаги изпитвали нужда от някакъв спасител. Този спасител ще поправи

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

отрицателните страни на системата, в която живеят, ще осигури справедливост, мир, сигурност и ще ги изведе към правия път.

След Мойсей (м.н.) синовете на Израил също били изправени пред подобни трудности, те се сблъскали с жестоки управници и били подложени на големи мъчения. Били прогонвани от родината си, били изхвърляни от домовете им и накрая разбрали, че нито идолите, с които съдружавали Бог, нито богатствата им, нито пък прадедите им можели да ги спасят. В резултат на всичко това те започнали да се молят на Бог да им изпрати предводител, който да се пребори с това жестоко управление. Бог отвърнал на тези техни молитви и за владетел им изпратил Талут. В сура Бакара е низпослано следното:

Харун Яхя

Нима не видя ти знатните измежду синовете на Израил след Муса, когато рекоха на един техен пророк: “Проводи ни владетел, за да се сражаваме по пътя на Аллах!” Рече: “Възможно ли е, ако ви е писано сражение, да не се сражавате?” Рекоха: “А защо да не се сражаваме по пътя на Аллах, след като бяхме прокудени от нашите домове и синове?” А когато им бе писано да се сражават, те се отметнаха, освен неколцина измежду тях. Аллах знае угнетителите. (Сура Бакара, 246)

“Не ще откриеш ти промяна в Божието правило”

Това, което научаваме от притчите в Корана за живелите в миналото различни народи, е, че всичко, което им се е случило, е доста сходно. Начинът на живот на хората, ситуациите, в които изпадат, изпращането на пророци като предупредители и най-накрая погубването на тези народи, всичко това е базирано на една и съща основна логика. В съвременните общества е изживяна една много бърза деградация, израждане и развращаване. Живеещите в бедност, мизерия и жестокост хора копнеят за един спокоен живот, в който да властва добрият морал. Вече много ясно се вижда, че справедливост може да

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

бъде осигурена единствено когато този морал бъде интегриран в наличната система, че деградацията може да бъде поправена само от хора, носители на този морал.

Ето така, след такава социална деградация на някогашните народи, Бог е изпратил спасители и след потисничеството ги е дарил с много голямо богатство, изобилие и плодородие. В един от айятите Бог отбелязва, че ще дари с богат и охолен живот народа, който се побои, по следния начин:

А ако жителите на селищата бяха повярвали и бяха се побоjali, щяхме да разтворим пред тях дарове от небето и от земята. Ала те отричаха и ги сграбчвахме заради онова, което са придобили (Сура Араф, 96)

От този айят, както и от останалите айяти от Корана, които разкриват същия факт, произлиза едно много важно Божествено правило: Единственият път към мира, спокойствието, изобилието и богатството е да се живее според морала на Исляма. Така е било при някогашните народи, така ще бъде и при следващите народи. Там, където няма ислямски морал, е невъзможно да властват справедливостта, сигурността и принципността. Това е едно Божие правило. А фактът, че не ще открием промяна в Божието правило, в Корана е съобщен по следния начин:

Харун Яхя

...А когато дойде при тях [Мухаммад като] предупредител, това само увеличи тяхното отвращение, от надменност на земята и лукавство в злината. Но злото лукавство поражда само онези, които го кроят. И нима чакат друго освен обичая спрямо предците? И не ще откриеш ти промяна в обичая на Аллах, и не ще откриеш отклоняване в обичая на Аллах. (Сура Фатир, 42-43)

Разпространението на Исляма според Корана

Така както споменахме и в предходната глава, когато разгледаме айятите от Корана, виждаме, че Бог е изпращал “спасител” на всеки един от някогашните народи, след като са претърпели дегенерация, израждане и морално падение. Този спасител насочва хората да повярват и да се побоят от Бог и да не Го съдружават с нищо. Ако обаче те упорствали да не повярват, той ги предупреждавал за Божието наказание. За това, че Бог няма да погуби нито един народ, без да го е преупредил, в Корана е съобщено така:

Не погубихме никое селище, без [да му изпратим] предупредители с напомняне. И не сме Ние угнетители. (Сура Шуара, 208-209)

Времето, в което живеем днес, е време на деградация,

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

време, в което е нараснала материалната и морална поквара, време на извратеност, време, в което властва политическата и икономическа нестабилност, време, през което бездната между бедни и богати е достигнала своите крайни предели. Истината, която научаваме от Корана, обаче е, че след един такъв период Бог ще ни разкрие изход и благодарение на него Ислямът непременно ще бъде разпространен в целия свят, Божията вяра ще надделее над суеверните вярвания. В сура Тауба Бог благовестява своите вярващи раби по следния начин:

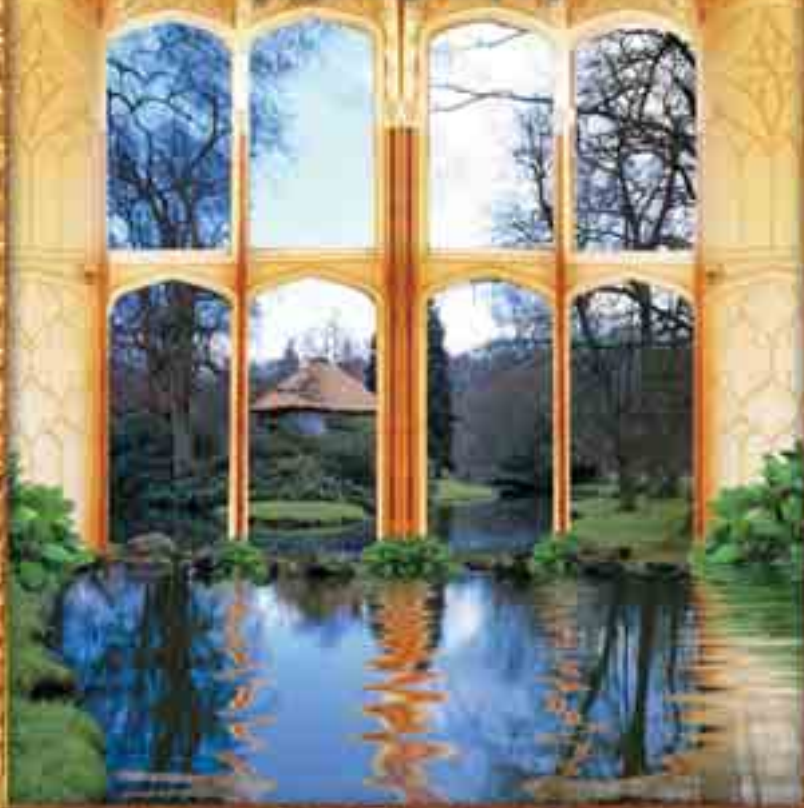
Искат да угасят светлината на Аллах със словата си, но Аллах приема единствено да засияе в пълно-та Неговата светлина, дори неверниците да възненавиждат това. Той е, Който проводи Своя Пратеник с напътствието и с правата вяра, за да я въздигне над всички религии, дори съдружаващите да възненавиждат това. (Сура Тауба, 32-33)

В сура Нур Бог съобщава, че вярващите, които не съдружават нищо с него, служат Му безрезервно и “вършат праведни дела” (които спазват законите Му, които полагат усилия по неговия път), подобно на тези преди тях, ще бъдат носители на власт и могъщество:

Аллах обеща на онези от вас, които вярват и вършат праведни дела, че ще ги остави наследници на земята, както остави и онези преди тях, и

И мир на мен в деня, в който съм роден,
и в деня, когато ще умра, и в Деня,
когато ще бъда възкресен!

(Сура Мариам, 33)

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

непременно ще укрепи тяхната религия, която Той им избира, и в замяна след страха ще им дари сигурност. Те само на Мен ще служат и не ще Ме съдружават с нищо. А който подир това стане неверник, тези са нечестивците. (Сура Нур, 55)

Тук има един много важен момент: горецитираният айят ни съобщава за необходимото условие за разпространяването на Божията религия; за съществуването на вярващи, които служат само на Бог, без да Го съдружават с нищо и които вършат праведни дела по пътя на Господа....

Очакваният Спасител

Заклучението, което може да направим от казаното дотук, е следното: във всяка епоха Бог приема молитвите на своите раби, които се нуждаят от помощ. Очаква се така както някогашните народи, също и хората, живеещи днес, и тези, които ще живеят в бъдеще, да бъдат избавени от жестокостта на неверието и да им бъдат разкрити

Харун Яхя

прелестите, произлизащи от предписания от Бог морал. Също така се очаква ислямското общество да напусне периода на деградация, в който е изпаднало, и искрените мюсюлмани да започнат да оповестяват морала според религията из целия свят. Нещо повече, очаква се Бог, както е правил във всяка една епоха, да изпрати спасител. Този спасител, който ще изведе съвременното човечество “от тъмнините към светлината”, е Божият морал. С една дума, така както Бог е помагал на всеки народ, отсега нататък също ще продължава да помага на хората по земята. Бог е обещал това на рабите си, които са изцяло отдадени и се обръщат с искреност към Него. В аяйтите е низпослано следното:

Онези, които бяха прокудени от техните домове без право, само защото казват: “Аллах е нашият Господ!” И ако Аллах не отблъскваше едни хора с други, щяха да бъдат разрушени и манастирите, и църквите, и синагогите, и джамиите, където името на Аллах се споменава много. Аллах ще подкрепи онези, които Го подкрепят. Аллах е всемогъщ. Онези, които, ако ги утвърдим на земята, отслужват молитвата и дават милостинята закат, и повеляват одобряването, и възбраняват порицаваното... При Аллах е завършекът на делата (Сура Хадж, 40-41)

Месията Исус (м.н.), синът на Мария, в Корана

Целта на тази глава от книгата е, позовавайки се на най-сигурния източник, да представи всички подробности, свързани с миналия живот на Исус (м.н.) и неговото второ пришествие на земята. Несъмнено този източник е Коранът – той не е претърпял ни най-малка повреда или промяна и както Бог се изразява, **“...никой не ще подмени Неговите Слова”** (Сура Анам, 115). В Корана са описани доста етапи от живота на Исус (м.н.) – от неговото раждане до неговото въздигане при Бог, от неговото второ пришествие на земята до неговата истинска смърт.

Исус (м.н.) е свят Божий пратеник, който е живял преди около 2000 години. Макар днес божията религия, която той е изповядвал, да съществува по име, тя е претърпяла множество изменения и е преиначена. Книгата, която Бог низпослава на Исус (м.н.), също

Харун Яхя

съществува само по име. В действителност днес нейният оригинален текст не е достъпен.

В Корана е споменато както за раждането на Исус (м.н.), неговия живот и някои от случките, които е преживял, така и за положението на хората около него. Нещо повече, отново в аяйтите от Корана откриваме много неща, свързани с това как майката на Исус (м.н.) – Дева Мария, е живяла преди раждането му, с нейното необикновено зачатие, със самото раждане на Исус (м.н.) и реакциите на хората, с които тя се сблъсква. И наред с всичко това Бог ни съобщава, че през последния период Исус (м.н.) ще дойде отново на земята.

Раждането и възпитаването на Дева Мария

Дева Мария, която била избрана да роди Исус (м.н.), се е родила в период, когато се ширело безредие и надеждата на всички евреи била в появата на Месията (Спасителя). Бог специално е избрал и възпитал Мария за този свят дълг. Дева Мария произлиза от благословено семейство – рода Имран. Родът Имран бил известен в обкръжението си с качествата на семейство, което вярвало силно в Бог, уповавало се на Господа при всяко свое действие и добросъвестно спазвало Божиите заповеди. Когато майката на Мария разбрала, че е

ИСУС ШЕ СЕ ВЪРНЕ

бременна, веднага се обърнала към Бог, започнала да се моли и посветила своята рожба на Господа. В Корана това е съобщено така:

Когато жената на Имран рече: “Господи мой, посветих онова, което е в утробата ми, единствено на Теб да служи. Приеми го от мен! Наистина Ти си Всечувания, Всезнаещия.” И когато го роди, каза: “Господи, родих го женско.” А Аллах най-добре знаеше какво е родила. Мъжкото не е като женското. “И я назовах Мариам. И Те моля да я закриляш от прокудения сатана заедно с потомството ѝ!”(Сура Ал-Имран, 35-36)

Когато Мария се родила, поведението на жената на Имран продължило да бъде насочено към спечелване на

Харун Яхя

Божието благоволение. Тя се обърнала към Господа с молбата да пази както Мария, така и рода, който ще произлезне от нея, от лукавството на дявола. Бог приел тази искрена молба на жената на Имран и дарил детето, което тя родила, с възвишено целомъдрие. В Корана е обърнато специално внимание на това как Мария е била възпитана внимателно и изтънчено под Божията закрила:

И я прие нейният Господ с хубав прием, и я отгледа като хубав кълн, и я повери на Закария... (Сура Ал-Имран, 37)

Докато Захари възпитавал Мария, той забелязал, че тя била сътворена така, че да превъзхожда останалите хора. Тя била надарена от Господа с множество ценни качества. В Корана това е описано така:

...Всякога, щом Закария влизаше при нея в нейното светилище, намираше там препитание. Рече: “О, Мариам, откъде имаш това?” Тя рече: “От Аллах е. Аллах безмерно дава препитание комуто пожелае.” (Сура Ал-Имран, 37)

Така както Господ поставя рода на Имран над всички останали, така той избира Мария, която е член на това семейство, подлагайки я на специално обучение, я пречиства и я поставя над всички жени по света. Коранът ни съобщава за тази възвишеност на Мария така:

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

И когато ангелите рекоха: “О, Мариам, Аллах те избра и те пречисти, и те избра над жените от народите! О, Мариам, смири се пред своя Господ и сведи чело до земята в суждуд, и се кланяй с покланящите се!” (Сура Ал-Имран, 42-43)

В обществото, в което Мария живее, както тя самата, така и семейството ѝ са познати със своята привързаност и искреност към Господа. Най-отличителното ѝ качество е това, че тя е “запазила целомъдрието си”. В сура Тахрим това е съобщено така:

И с Мариам, дъщерята на Имран, която пазеше целомъдрието си, и вдъхнахме в нея от Своя дух. И повярва тя в Словата на своя Господ, и в Неговите писания, и бе от набожните (Сура Тахрим, 12)

Забременяването на Дева Мария

Едно от най-големите чудеса, свързани с Исус (м.н.), е начинът, по който Дева Мария забременява. В Корана са дадени доста подробности, свързани с този въпрос. Явяването на Гавриил пред Мария е описано по следния начин в сура Мариам:

И спомени [о, Мухаммад] в Книгата Мариам, когато се уедини от своето семейство на едно място на изток. И се прикри от тях със завеса. И пратихме при нея Нашия Дух, който ѝ се представи

Харун Яхя

като съвършен човек (Сура Мариам, 16-17)

Както ни съобщава горецитираният аяйт, през една част от живота си Дева Мария се уединила на някакво “място на изток” и известно време живяла там. Именно през този период ѝ се явил Гавриил с образ на “съвършен човек”. Другото важно нещо, което ни прави впечатление в аяйтите, е целомъдреното ѝ поведение и силната ѝ боязън към Господа. Първите думи, които Дева Мария изрича, когато вижда Гавриил, са следните:

Рече тя: “Всемилоствивия да ме опази от теб! Ако си богобоязлив...” (Сура Мариам, 18)

Гавриил се представил на Дева Мария и ѝ съобщил, че той е само пратеник на Бога и че ѝ носи добра новина. Отговорът, който Гавриил дава, в аяйтите е представен по следния начин:

Рече [Джибрил]: “Аз съм само пратеник на твоя Господ, за да те даря с пречисто момче.” (Сура Мариам, 19)

Когато ангелите рекоха: “О, Мариам, Аллах те благовества за Слово от Него. Името му е Месията Иса, синът на Мариам, знатен в земния живот и в отвъдния, и е от приближените [на Аллах].” (Сура Ал-Имран, 45)

Дева Мария, която научава тази радостна новина, за да

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

разбере как е възможно да забременее при положение, че не я е докосвал никой мъж, задава следния въпрос на Гавриил:

Рече: “Как ще имам момче, щом не ме е докосвал мъж и не съм блудница?” Рече [ангелът]: “Тъй каза твоят Господ: “Това за Мен е лесно. И за да го сторим знамение за хората, и милост от Нас. Това е предрешено дело.” И зачена го тя, и се уедини с него в отдалечено място. (Сура Мариам, 20-22)

Рече тя: “Господи мой, как ще имам син, щом мъж не ме е докосвал?” Рече: “Така! Аллах сътворява каквото пожелае. Щом реши нещо, казва му само: “Бъди!” И то става (Сура Ал-Имран, 47)

Както разбираме от горесцитираните айяти, добрата новина, която Гавриил е дал на Мария, е, че тя е бременна, а също така и че щом Бог “реши нещо, казва му само:

Харун Яхя

“Бъди!” И то става”. Никой мъж не е докосвал Дева Мария, т.е. Исус (м.н.) се е родил независим от основа нията на земния живот – без да има баща. Това е само едно от чудесата, които са се случили на Исус (м.н.) по време на неговия живот преди възнасянето му и които ще му се случат след второто му пришествие.

След като Гавриил съобщил новината за бременността на Мария, тя се уединила в отдалечено място. През този период Бог я подкрепял във всяко едно отношение, Той я поел под опеката си. Бог ѝ е осигурил всички видове психологическа и физическа подкрепа, както и удобствата, от които всяка жена би имала нужда в периода на бременност. Настанявайки я в отдалечено място, Той я предпазва от всякакъв вид материален и морален дискомфорт, които биха ѝ причинили хората, които няма да разберат това обстоятелство.

Исус (м.н.) е Божие Слово

В Корана Бог е обърнал внимание на това, че от момента на своето раждане до възнасянето си и от второто си пришествие та чак до своята смърт Исус (м.н.) е показал своето превъзходство над останалите хора във всяко едно отношение. Преди всичко Исус (м.н.) се е родил по един непознат на хората начин – без баща.

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Преди раждането на Исус (м.н.) Бог съобщава, посредством ангелите си, на майка му Мария много от качествата му, както и факта, че той ще бъде изпратен като Месия за хората. Едно от превъзходните качества на Исус (м.н.) е това, че той е Божие Слово.

...Месията Иса, синът на Мариам, е само пратеник на Аллах и Негово Слово, което Той извести на Мариам, и дух от Него... (Сура Ниса, 171)

Когато ангелите рекоха: “О, Мариам, Аллах те благовества за Слово от Него. Името му е Месията Иса, синът на Мариам, знатен в земния живот и в отвъдния, и е от приближените [на Аллах].” (Сура Ал-Имран, 45)

В Корана изразът “Негово (Божие) Слово” е използван единствено за Исус (м.н.). Бог е определил неговото име още преди да се е появил на белия свят. По принцип имената на хората им се дават от тяхното семейство, но при Исус (м.н.) не е така. Бидейки “Негово Слово”, Бог му дава името “Исус Месията (Христос)”. Това е един от ясните показатели за това, че Исус (м.н.) е сътворен по един много по-различен от останалите

Харун Яхя

хора начин. Всъщност наред с раждането и всички останали чудеса, които е извършил, така и възнасянето му при Бог, ясно изтъкват неговото различие от другите хора.

Раждането на Исус Христос (м.н.)

Както е известно, раждането е доста труден процес, който същевременно изисква и много внимателна грижа. Много е трудно жена, без помощта на опитен човек и съответната медицинска грижа, да постигне успех. Но Дева Мария, която няма никакъв опит в тази насока, успяла сама да роди благодарение на предаността и вярата ѝ в Господа.

Когато Дева Мария започнала да чувства родилните болки, Бог ѝ помогнал посредством божествено вдъхновение. За да може да роди по най-лесен начин и при най-добрите условия, Бог я осведомява за всичко, което трябва да направи. Това е един много голям дар, с който Господ дарява Мария.

И родилните болки я доведоха при ствола на палмата. Рече: “О, да бях умряла преди това и да бях напълно забравена!”

И бе призвана изпод нея: “Да не тъжиш! Твоят Господ стори под теб ручей. И разклати към себе си

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

ствола на палмата, за да се посипят свежи зрели фурми! И яж, и пий, и се радвай! И ако видиш някого от хората, направи знак: “Дадох на Всемиловичия обет да се въздържа, затова днес с никого не ще говоря.” (Сура Мариа, 23-26)

Исус (м.н.) говори още докато е в люлката

И [спомени Мариа] онази, която се опази девствена и в която вдъхнахме от Нашия дух, и сторихме нея и сина ѝ знамение за световете. (Сура Анбиа, 91)

Едно от събитията, с които Бог подлага на изпитание народа на Дева Мария, е раждането на Исус (м.н.). Това раждане, което протекло по един необичаен за хората начин, се превърнало в изпитание както за народа на Мария, така и за самата нея.

В действителност начинът, по който Исус (м.н.) е дошъл на този свят, е едно чудо, което Бог е показал на хората, за да ги призове към вярата, и същевременно очевидно доказателство за съществуването на Господа. Но народът не разбрал това и възникнали някакви неоправдани подозрения относно Дева Мария. В Корана този въпрос е представен по следния начин:

И отиде с него при своя народ, носейки го. Рекоха: “О, Мариа, ти стори нещо осъдително. О, сестро

Харун Яхя

на Харун, баща ти не беше лош човек и майка ти не беше блудница.” (Сура Мариам, 27-28)

Горецитираните айти ни описват как, когато Дева Мария отива при своя народ заедно с Исус (м.н.) след уединението си, не ѝ е даден никакъв шанс да даде каквото и да било обяснение, а започват да отправят грозни клевети към нея, основавайки се само на предположения и подозрения. В действителност обаче хората, които отправят тези клевети, познават Мария още откакто се е родила, и знаят много добре, че както тя, така и семейството ѝ Имран са много религиозни и силно отдадени на Господа.

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Тези обвинения от своя страна пък са изпитание за Дева Мария, която е изключително целомъдрена и предана на Господа.

Още от раждането на Мария Бог ѝ е помагал във всяко отношение и е обръщал всичко в нейна полза. От своя страна Дева Мария знае, че никога не трябва да забравя, че всяко нещо става по Божията воля и че отново Бог е този, който ще я изкара неопетнена от тези неоснователни обвинения. Ето така в тази ситуация Бог също я улеснява и ѝ дава откровение да спазва “обет да се въздържа да говори”. Бог дава откровение на Дева Мария, когато хората искат да говорят с нея, тя да мълчи и когато я приближат и започнат да я обвиняват, да посочи Исус (м.н.). Ето по този начин Бог помага на Дева Мария и я предпазва от един разговор, който евентуално би я притеснил. Човекът, който най-добре би отговорил на въпросите на народа ѝ, е Исус (м.н.). Когато Бог благовестява Мария за раждането на Исус (м.н.), също така ѝ съобщава и че той ще говори, докато е още бебе в люлката:

И ще говори на хората още в люлката, и като възмъжее, и ще бъде от праведниците. (Сура Ал-Имран, 46)

По този начин Бог улеснил задачата на Дева Мария и

Харун Яхя

от устата на самия Исус (м.н.) е дал най-правилното обяснение на хората. Със създаването на една такава чудотворна обстановка Бог проваля и капана, който народът на Дева Мария ѝ е замислил. Тази ситуация е разкрита по следния начин в Корана:

И посочи тя към него. Рекоха: “Как ще беседваме с дете в люлка?” Рече то: “Раб съм на Аллах. Даде ми Той Писанието и ме стори пророк. И ме стори благословен, където и да се намирам, и ми повели да отслужвам молитвата, и да давам милостинята закат, докато съм жив. И да бъда нежен към своята майка. И не ме стори Той горделив, непокорен. И мир на мен в деня, в който съм роден, и в деня, когато ще умра, и в Деня, когато ще бъда възкресен!” (Сура Мариам, 29-33)

Без съмнение голямо чудо е едно дете да говори, докато е още в люлката. Нещо повече, смайващото тук са сведенията, които нито едно новородено не може да знае, а Исус (м.н.) знае.

Именно това е доказателство за изключителния характер на обстоятелството, пред

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

което синовете на Израил са изправени. Всички тези чудотворни събития разкриват факта, че това дете със сигурност е Божий пратеник. Ето така Бог помага на Дева Мария, която му се е отдала и която се примирява пред всяко нещо, което ѝ се случва. Показвайки на народа ѝ таква поразително чудо, Бог дава категоричен отговор на отправените към нея обвинения.

Чудесата, които Исус (м.н.) правел

Първото от чудесата на Исус (м.н.), за които е споменато в Корана, е неговото необикновено раждане – без баща, и това, че още докато бил в люлката, обявил своето пророчество. В действителност тези две чудеса доказват много ясно изключителните качества на Исус Христос (м.н.). Единствено чрез Божията воля е възможно едно бебе да се роди религиозно и веднага след това да започне да говори толкова смислено:

Когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, помни Моята благодат към теб и към майка ти, как те подкрепих със Светия дух, та с хората да говориш в люлката и като възрастен! И как те научих на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Евангелието...” (Сура Маида, 110)

Някои от останалите чудеса на Исус (м.н.), разкрити в

Харун Яхя

Корана, са следните:

И ще го стори пратеник при синовете на Израил: “Донесох ви знамение от вашия Господ. Ще създам за вас от глина образ на птица, ще духна в нея и ще стане птица с позволението на Аллах. И ще изцереявам слепи и прокажени, и ще съживявам мъртви с позволението на Аллах. И ще ви съобщавам какво ядете и с какво се запасявате по домовете си. Наистина в това има знамение за вас, ако сте вярващи (Сура Ал-Имран, 49)

Въпреки всички тези изключителни неща, които споменахме досега, една част от хората продължили да не вярват. Те обвиняват Исус (м.н.) в магьосничество, като казват, че това, което прави, “е само явна магия”.

Изповядването на религията и трудностите, с които Исус (м.н.) се сблъсква

Исус (м.н.) бива изпратен в период, когато синовете на Израил се намират в една много голяма политическа, икономическа и социална безизходица. От една страна, безмилостното управление на страната, а от друга - различните религиозни вярвания и секти... В един такъв хаос хората се опитват да намерят някакъв изход.

Очакваният спасител беше Исус (м.н.). За да

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

представи Него и майка му Мария на синовете на Израил, Бог прави така, че Исус (м.н.) да проговори още докато е в люлката и по този начин да съобщи на всички синове на Израил, че очакваният пророк е дошъл. От този момент нататък всички виждали в него надежда за избавление.

Но, разбира се, съществували и хора, които се противопоставили на Исус (м.н.). Защитниците на нерелигиозната система по онова време го виждали като една голяма опасност. Поради тази причина, веднага след като чули за неговата поява, преминали към действие и скроили план за това как да го унищожат. Тези опити още в своето начало завършили с неуспех, но те никога не се отказали от постигането на тази си своя цел и се превръщат в най-големите врагове на Исус (м.н.) по времето, когато оповестявал божията религия.

За жалост тези, които се противопоставят на Исус (м.н.), не се изчерпват само с неверниците. След като Исус (м.н.) започнал да проповядва, голяма част от еврейските равини се обърнали срещу него. Една от основните причини за това била, че Исус (м.н.) призовавал хората да вярват в първородната религия. Еврейските равини обвинявали Исус (м.н.) в това, че се опитва да унищожи вярата им, в действителност обаче

Харун Яхя

това, на което той се противопоставя, били фалшивите правила, които те били прибавили към вярата. Синовете на Израил напълно променили Божията вяра, като разрешили някои от възбранените им неща и възбранили някои от разрешените. За да очисти вярата им, отменяйки тези допълнително прибавени правила, Бог изпраща като пророк Исус Христос (м.н.). Той призовава хората да следват Евангелието, което е потвърждение на Тората. В Корана Бог ни съобщава за това по следния начин:

[И дойдох] в потвърждение на Тората, [низпослана] преди мен, и за да ви разреша част от онова, което ви бе възбранено... И ви донесох знамение от вашия Господ. И бойте се от Аллах, и ми се покорете! (Сура Ал-Имран, 50)

В един друг аят Бог определя свещената книга, която е низпослана на Исус (м.н.) – Евангелието, като потвърждение на низпосланата преди него Тора и като пътеводител, книга, с помощта на която вярващите ще могат да разграничават доброто и злото.

И изпратихме по следите им Иса, сина на Мариам, да потвърди Тората, която бе преди него, и му дарихме Евангелието, в което има напътствие и светлина, и е потвърждение на Тората, която бе преди него, и напътствие, и поучение за богобоязливите. (Сура Маида, 46)

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Знатните сред евреите порицават това, което Исус (м.н.) разяснява, защото той не зачита превърналите се в обичаи правила, а ги призовава към Божието единство, чистосърдечност, братски отношения и почтеност. Поради тази причина евреите, които се сблъскват с едно различно от това, с което са свикнали, схващане за религията, остават силно изненадани от проповедите на Исус (м.н.). В Корана е съобщено за проповедите на Исус (м.н.) по следния начин:

И когато Иса донесе ясните знаци, рече: “Дойдох при вас с мъдростта и за да ви обясня част от онова, по което сте в разногласие! Затова бойте се от Аллах и ми се покорете! Аллах е моят Господ и вашият Господ. Затова единствено на Него служете! Това е правият път.” Но групите сред тях изпаднаха в разногласие [относно Иса]. Горко на угнетителите от мъчение в болезнения Ден! (Сура Зухруф, 63-65)

Тази прямот и различно отношение на Исус (м.н.) към религията привлича вниманието на хората и броят на тези, които го слушат, се увеличава с всеки изминат ден. Исус (м.н.) им казва, че очакваното спасение приближава и че в най-скоро време ще победят.

Харун Яхя

Твърдението на евреите, че са убили Исус Христос (м.н.)

Няма човек, който да не знае за твърдението на римляните, че са разпънали Исус (м.н.) на кръст. Според това твърдение римляните и еврейските равини, които арестували Исус (м.н.), разпънали го на кръст и по този начин го убили. Въпреки че целият християнски свят приема тази ситуация по този начин, те вярват и в това, че след като Исус (м.н.) е умрял, той е възкръснал и се е възнесъл на небето. Но когато погледнем към Корана ще видим, че нещата не стоят точно по този начин:

И изричаха: “Ние убихме Месията Иса, сина на Мариам, пратеника на Аллах.” – но не го убиха и не го разпнаха, а само им бе оприличен. И които бяха в разногласие за това, се съмняваха за него. Няма т знание за това, освен да следват предположението. Със сигурност не го убиха те. Да, възнесе го Аллах при Себе си. Аллах е всемогъщ, премъдър. (Сура Ниса, 157-158)

Истината, която горечитираният аят ни разкрива, е ясна. Провокираните от евреите римляни се опитали да убият Исус (м.н.), но без успех. Използваният в айята израз “само им бе оприличен” осветлява цялата ситуация. Исус (м.н.) не е умрял, а е въздигнат при Господа. Нещо повече, Бог насочва вниманието ни към факта, че хората,

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

които излагат тези твърдения, нямат знание за истината.

Как е описана смъртта на пророците в Корана?

Когато внимателно разгледаме думите, използвани в притчите от Корана, които представят смъртта на пророците, и айятите, които разказват за смъртта на Исус (м.н.), ще открием една важна истина. В тази глава ще разгледаме арабското значение на думите, с които се разкрива смъртта на Исус (м.н.) и на останалите пророци, както и това как те са използвани в айятите от Корана.

Използваните в Корана думи, с които се изразява смъртта или убийството на пророците, както по-долу ще разгледаме подробно, са *katele* (убивам), *mate* (умирам), *haleke* (умирам), *salebe* (разпъвам) или още няколко други специфични думи. За Исус (м.н.) обаче в Корана е използван един много ясен израз: “не го убиха (*ma katelehu*) и не го разпнаха (*ma salebuhu*)”, с който се подчертава, че той не е убит по нито един от съществуващите начини. Исус (м.н.) само им е бил уподобен и се е възнесъл при Бог.

Сура Ал-Имран ни съобщава, че Бог ще прибере Исус (м.н.) и ще го въздигне при Него:

Когато Аллах рече: “О, Иса, Аз ще те прибера и ще

Харун Яхя

те въздигна при Мен, и ще те пречистя от невярващите, и до Деня на възкресението ще сторя онези, които те последваха, над онези, които не повярваха. После при Мен ще се завърнете и ще отсъдя между вас в онова, по което сте били в разногласие.” (Сура Ал-Имран, 55)

Думите, съдържащи смисъла на смърт, и думата “прибера”, която е употребена в сура Ал-Имран, се използват със следното значение:

1) TEVEFFA: ПРИБИРАМ [ДУШАТА]

Използваната в айята дума “прибера” в българския език носи различно значение от това някой да умре. Когато разгледаме внимателно айятите на арабски език, ясно се вижда, че Исус (м.н.) не е умрял. В 117ти аяйт на

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

сура Маида смъртта е описана по следния начин:

Казах им единствено това, което Ти ми повели: “Служете на Аллах - моя Господ и вашия Господ!” И бях им свидетел, докато живеех сред тях. А когато ме прибра, Ти им бе Надзорник. Ти на всяко нещо си свидетел. (Сура Маида, 117)

Думата “прибера”, която е използвана в българския превод на Корана, съответства на арабската дума “teveffa” и тази дума не носи значението на смърт, а на “взимане на душата”. Пак от Корана разбираме, че прибирането на човешката душа не винаги означава смърт за този човек. Така например в един от аятите, където е използвана думата "teveffa", се споменава за прибирането на душата на човек в неговия сън, а не при смъртта му:

Той е, Който ви прибира [душите] през нощта и знае какво сте придобили през деня, после ви възкресява през него, докато се приключи определен срок... (Сура Анам, 60)

Преведената в този аят като “*прибира [душите]*” дума и думата, използвана в 55ти аят от сура Ал-Имран, е една и съща, т.е. и в двата аята е употребена думата "teveffa". В долучитирания аят същата дума е използвана по следния начин:

Аллах прибира душите по време на смъртта, а на

Харун Яхя

онези, които все още не са мъртви - в съня им. Задържа Той душата на онзи, комуто е отсъдил да умре, и връща другата до определен срок... (Сура Зумар, 42)

Както става ясно от този аяйт, Бог прибира душата на този, който спи, но тъй като не му е отсъдено да умре, Той я връща до настъпването на определен срок. Един човек, който е в това състояние, не е възможно да е умрял. Неговата душа за кратко време се е отделила от тялото му и той е навлязъл в едно различно измерение. А когато се събуди, неговата душа отново ще бъде върната в тялото му.

2) КАТЕЛЕ: УБИВАМ

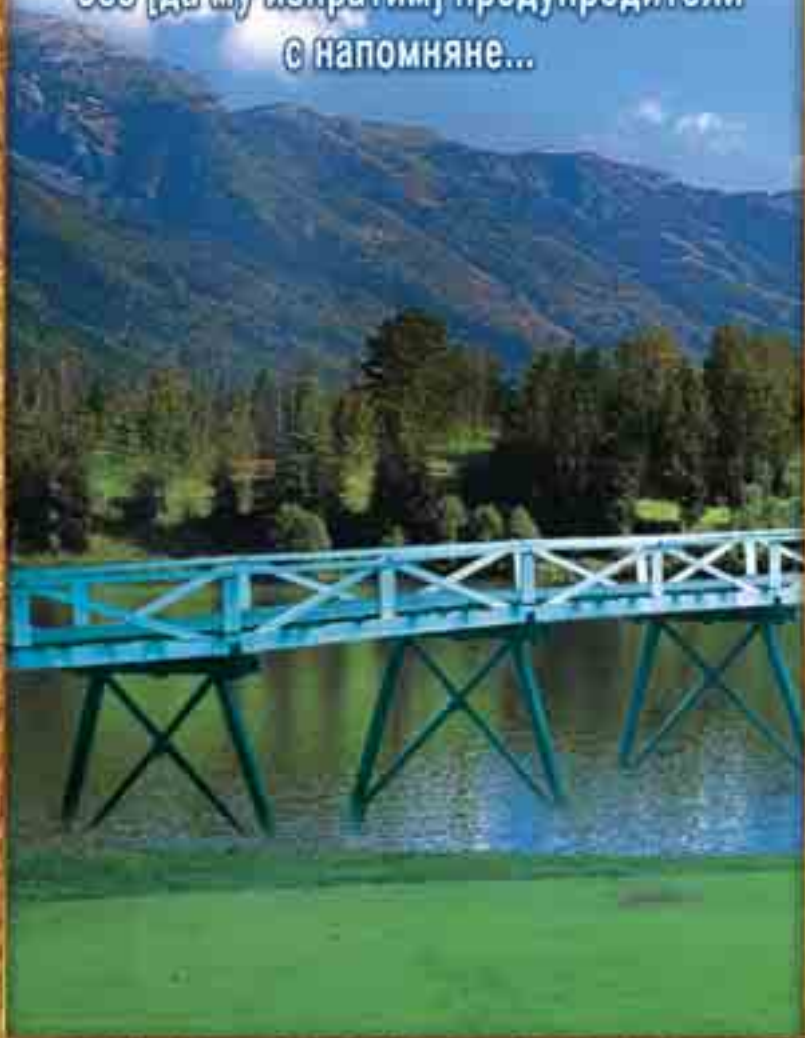
Когато в Корана се описва въпрос, свързан със смъртта, обикновено се използва арабската дума “katele”, която има значението на “убивам”. В сура Гафир думата “katele” е използвана по този начин:

И рече Фараонът: “Оставете ме да убия Муса и нека зове своя Господ!.. (Сура Гафир, 26)

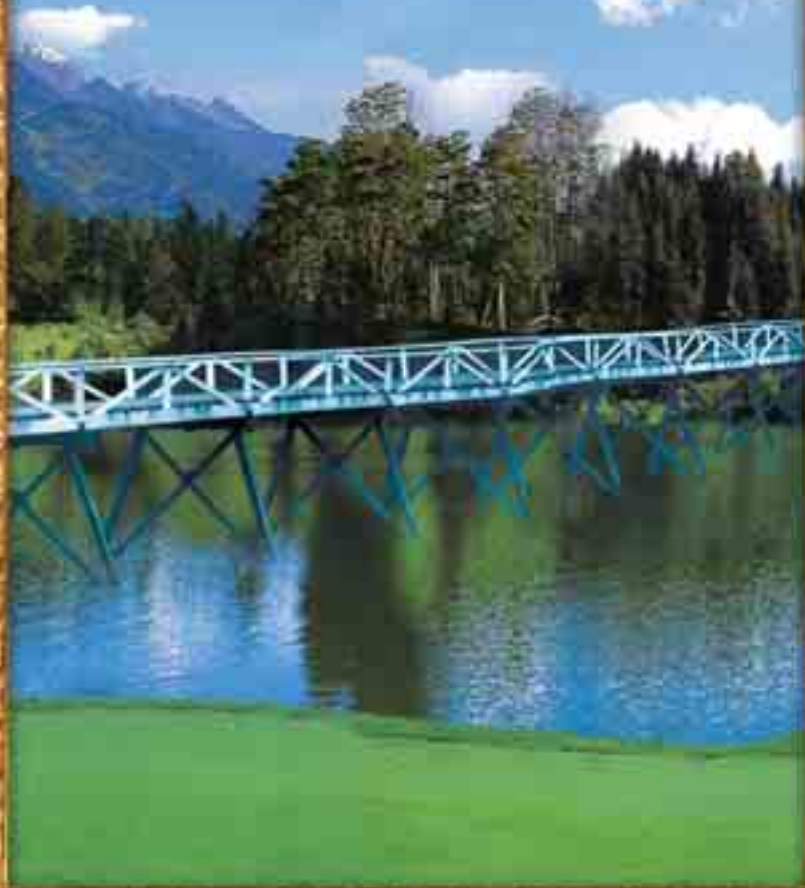
Арабското съответствие на използвания в аяята израз “да убия Муса” е “aktul Musa”. Тази дума произхожда от глагола “katele”. В един друг аяйт пък същата дума е използвана по следния начин:

... убиваха пророците несправедливо... (Сура Бакара, 61)

Не погубихме никое селище,
без [да му изпратим] предупредители
с напомняне...

...И не сме Ние угнетители.
(Сура Шуара, 208-209)

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Арабската форма на използваната в айята дума “убиваха” е “yaktulune” и тя отново произхожда от думата “katele”. И така, както ясно се вижда и от превода, тя има значението на “убивам”. Долу цитираните айяти, които съобщават за смъртта на пророците, ни помагат да видим различните начини на употреба на глагола “katele”:

...Ще запишем какво казаха и как избиваха (katlehum) пророците без право... (Сура Ал-Иран, 181)

...И някои отрекохте, а други убивате... (taktulune) (Сура Бакара, 87)

... Кажете: “А защо преди убивахте (taktulune) пророците на Аллах, ако сте вярващи?”... (Сура Бакара, 91)

Онези, които не вярват в знаменията на Аллах и убиват (yaktulune) без право пророците, и убиват (yaktulune) хората... (Сура Ал-Имран, 21)

... Защо тогава ги убихте (kateltumuhum), ако говорите истината? (Сура Ал-Имран, 183)

... Той рече: “Ще те убия!”... (Le aktulenneke) (Сура Маида, 27)

Протегнеш ли към мен ръка да ме убиеш (taktuleni), аз не ще протегна своята ръка към теб, да те убия... (aktuleke) (Сура Маида, 28)

Харун Яхя

Убийте (uktulu) Юсуф или го захвърлете на някоя земя... (Сура Юсуф, 9)

И жената на Фараона му рече: “Радост за окотона мен и на теб! Не го убивайте!... (la taktulu) (Сура Касас, 9)

... О, Муса, знатните се съветват за теб, да те убият (li yaktulu)... (Сура Касас, 20)

И отговорът на народа му бе само да кажат: “Убийте (uktuluhu) го или го изгорете!”... (Сура Анкабут, 24)

3) HALEKE: УМИРАМ

Един друг глагол, който в Корана се използва в смисъла на убивам, е “haleke”. В айятите думата “haleke” се употребява със значението на “загивам, умирам”. В 34ти айят на сура Гафир, например, тя е използвана така:

...Когато умря (haleke), казахте: “Аллах не ще проводи след него пратеник.”... (Сура Гафир, 34)

Арабското значение на израза, който в айята е преведен на български като “когато умря”, е “iza heleke” и също носи смисъла на умирам.

4) EL MEVTE: СМЪРТ

Друга дума, която в Корана се използва за изразяване

ИСУС ШЕ СЕ ВЪРНЕ

на смъртта на пророците, е “el mevte”. В айятите думата “мате” е употребена в смисъл на “умирам”. Сура Саба ни осведомява за смъртта на пророка Соломон (м.н.) по следния начин:

И когато отсъдихме да (el mevte) умре [Сулайман], нищо не им посочи, че е мъртъв (mevtihi), освен една земна твар, която гризеше тоягата му... (Сура Саба, 14)

Друга дума, но от същия произход, пък е използвана по отношение на Йоан Кръстител (м.н.):

Мир нему в деня, когато бе роден и в деня, когато ще умре (yemutu), и в Деня, когато ще бъде възкресен. (Сура Мариам, 15)

Арабското значение на преведената в този айят дума “умре” е “Yemutu”. Същата дума е използвана и в айятите, отнасящи се до смъртта на Пророка Яков (м.н.). Например в сура Бакара е употребена по следния начин:

Нима бяхте свидетели, когато смъртта (el mevte) се приближи до Якуб... (Сура Бакара, 133)

Използваната в този айят дума "el mevte" идва от същия корен и носи значението на смърт. В един друг айят, отнасящ се до Пророка Мухаммед (м.н.), пък глаголите “katele” и “mate” са използвани едновременно:

Мухаммад е само един Пратеник, преди когото

Харун Яхя

преминаха пратениците. Нима, ако бе умрял (mate) или бе убит (kutile), щяхте да се отвърнете?... (Сура Ал-Иман, 144)

Думата “mevt”, която произлиза от един и същи корен с “mate” (умирам), също така е употребена в различни айяти, описващи смъртта на пророците:

... Рече: “О, да бях умряла (mittu) преди това и да бях напълно забравена!” (Сура Мариам, 23)

И за никой човек преди теб [о, Мухаммад] не отредихме да е безсмъртен (el hulde). Шом и ти ще умреш (mitte), нима те ще бъдат безсмъртни? (Сура Анбиа, 34)

“и Който ще ме умъртви (yumituni), а после ще ме съживи...” (Пророка Ибрахим) (Сура Шуара, 81)

5) HALID: БЕЗСМЪРТЕН

Думата “halid” е друга употребявана в айятите дума, която не изразява пряко нито умирам, нито убивам, а безсмъртие. Думата “halid” носи смисъла на нещо постоянно, продължително. В сура Анбиа думата “halid” е използвана по следния начин:

И [пратениците] не ги сторвахме с тела, които не се хранят, и не бяха безсмъртни (halidiyne). (Сура Анбиа, 8)

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

6) SALEBE: РАЗПЪВАМ

Една от думите, които се използват при описването на смъртта на пророците, е “salebe” (разпъвам). Значението на глагола “salebe” е “обесвам, разпъвам на кръст и екзекутирам”. Този глагол е използван в айятите по следния начин:

**... но не го убиха и не го разпнаха (ma salebu)...
(Сура Ниса, 157)**

...единият от вас ще дава на своя господар да пие вино, а другият ще бъде разпънат (usallibennekum) на кръст...(Сура Юсуф, 41)

Харун Яхя

...да бъдат убити или разпънати (yusallebu)... (Сура Маида, 33)

Ще ви отсека ръцете и краката кръстом, после всички ви ще разпъна (usallibennekum). (Сура Араф, 124)

... Непременно ще отсека ръцете и краката ви кръстом, после ще ви разпъна (usallibennekum) по стволите на палмите... (Сура Та Ха, 71)

...Ще ви отсека ръцете и краката кръстом, и всички ви ще разпъна (usallibennekum). (Сура Шуара, 49)

Както се вижда и от айятите, относно прибирането на душата на Исус (м.н.) и смъртта на другите пророци са използвани доста различаващи се една от друга думи. С айятите от Корана Бог ни съобщава, че Исус (м.н.) не е убит, нито разпънат, че на хората е показано само негово подобие, че душата му е прибрана и Той го е въздигнал при Себе си. Докато за Исус е използван глаголът “teveffa”, който е със значението на “прибирам душата”, то за останалите пророци са използвани думи като “katele” и “mevt”, които обозначават обикновената смърт. Тази информация ни показва още веднъж колко необикновен е Исус (м.н.). Като заключение можем да кажем, че Бог, привеждайки Исус (м.н.) в състояние, близко до това, когато спи, го въздига при Себе си и това далеч не е познатата ни смърт, а само напускане на това измерение. (Бог знае най-добре)

Второто пришествие на Исус (м.н.) на земята

От всичко, което ви представихме досега, стана ясно, че Исус (м.н.) не е умрял, а се е възнесъл при Бог. Но в Корана има още един въпрос, на който ни се обръща внимание: Исус (м.н.) ще се върне отново на земята...

В Корана много ясно е обявено, че Исус (м.н.) ще дойде втори път на земята. В много от аяйтите има точни твърдения по този въпрос. Доказателствата, които Коранът ни представя, са следните:

(1)

Първият от аяйтите, които съдържат знамения относно второто пришествие на Исус (м.н.), е 55ти аяйт от Сура Ал-Имран:

Когато Аллах рече: “О, Иса, Аз ще те прибера и ще те въздигна при Мен, и ще те пречистя от невярващите, и до Деня на възкресението ще сторя онези, които те последваха, над онези, които не

Неверници са онези, които казват:
“Аллах, това е третият от троицата.”
А няма друг Бог освен единствения Бог!
(Сура Манда, 73)

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

повярваха. После при Мен ще се завърнете и ще отсъдя между вас в онова, по което сте били в разногласие.” (Сура Ал-Имран, 55)

Забележителното в този аят е изразът “до Деня на възкресението ще сторя онези, които те последваха, над онези, които не повярваха”. В Корана се споменава за съществуването на една група, която ще се покори на Исус (м.н.), и до Деня на възкресението Бог ще ги стори превъзхождащи онези, които не са повярвали. Добре, но кои са тези, които са се покорили? Апостолите, живели по времето на Исус (м.н.), или християните, които живеят днес?

Харун Яхя

По времето на Исус (м.н.) хората, които го последвали, били много малко. След неговото напускане на земята в религията започнала една бърза дегенерация. Нещо повече, хората, които били известни като апостоли, били принудени да живеят под един жесток натиск. През следващите две хиляди години хората, които вярват в Исус (м.н.) (християни), лишени от всякаква политическа сила, биват подложени на същия натиск. При това положение не бихме могли да твърдим, че живелите в миналото християни са превъзхождали неверниците, както и че този айт се отнася за тях. Когато погледнем към живеещите днес християни, пък виждаме, че същността на християнството се е променила и се е формирала една вяра, различна от проповядваната от

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Исус (м.н.) божия религия. Те приели изкривено вярването, че Исус (м.н.) е Божий син, и започнали да изповядват триединството (Светата троица: Отец, Син и Светия дух). В такъв случай ние не можем да приемем, че значително отдалечилите се от истинската вяра съвременни християни са тези, които са се покорили на Исус (м.н.), защото в много от аятите на Корана Бог ни съобщава, че хората, които вярват в “Светата троица”, са в заблуда.

Неверници са онези, които казват: “Аллах, това е третият от троицата.” А няма друг Бог освен единствения Бог... (Сура Маида, 73)

При това положение изразът “до Деня на възкресението ще сторя онези, които те последваха, над онези, които не повярваха” съдържа едно ясно знамение. Това трябва да е една група, която ще се подчини на Исус (м.н.) и ще живее до Деня на възкресението. Без съмнение тази група ще се появи непосредствено с второто пришествие на Исус (м.н.). И тези, които ще му се подчинят, по време на повторното му идване на земята, до Деня на възкресението ще бъдат поставени над неверниците.

(2)

След свързаните с този въпрос аяти 156-158 от сура

Харун Яхя

Ниса, които разгледахме, в 159ти аяйт Бог ни съобщава следното:

Сред хората на Писанието няма такъв, който да не повярва в него преди неговата смърт, а в Деня на възкресението той ще е свидетел против тях. (Сура Ниса, 159)

Изключително забележителен е употребеният в горния аяйт израз “няма такъв, който да не повярва в него преди неговата смърт”. Арабското съответствие на това изречение е "... ve in min ehliil kitabi illa leuüminenne bihi kable mevtihi". Някои от тълкувателите, смятайки, че местоимението “него” се отнася за Корана, а не за Исус (м.н.), правят интерпретации, според които хората на Писанието, преди да умрат, ще повярват в Корана. Но използваното в този аяйт местоимение “него” е същото като тези, използвани в предходните два айята, които безспорно се отнасят за Исус (м.н.):

157ми аяйт на сура Ниса:

И изричаха: “Ние убихме Месията Иса, сина на Мариам, пратеника на Аллах.” – но не го убиха и не го разпнаха, а само им бе оприличен. И които бяха в разногласие за това, се съмняваха за него. Няма т знание за това, освен да следват предположението. Със сигурност не го убиха те.

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

158ми аят на сура Ниса:

Да, възнесе го Аллах при Себе си. Аллах е всемогъщ, премъдър.

Няма никакво доказателство за това, че местоимението “него”, използвано в аята, който следва непосредствено след тях, се отнася за нещо друго освен за Исус (м.н.).

159ти аят на сура Ниса:

Сред хората на Писанието няма такъв, който да не повярва в него преди неговата смърт,

Харун Яхя

а в Деня на възкресението той ще е свидетел против тях.

От друга страна, доста забележителна е втората част на изречението от айята “**в Деня на възкресението той ще е свидетел против тях**”. В Корана се съобщава, че в Деня на възкресението езикът, ръцете и краката (Сура Нур, 24; Сура Йа Син, 65), слухът, зрението и кожата им (Сура Фуссилат, 20-23) ще свидетелстват против тях. В нито един айят обаче не се споменава за това, че Коранът ще е свидетел. Ако приемем, въпреки че в първата част на изречението няма никакво доказателство, било то от

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

граматична или от логическа гледна точка, че се отнася за Корана, то следователно твърдим, че и използваното във втората част на изречението местоимение “него” се отнася за Корана. За да твърдим това обаче, ни е необходим един ясен аяйт.

Когато погледнем към Корана, ще видим, че винаги преди и след аяйтите, в които е използвано същото местоимение (подобно на Сура Тарик, 13; Сура Такуир, 19; Сура Намл, 77 и Сура Шуара, 192-196), се споменава за Корана. Поради тази причина не остава никакво място за спор. След като нито преди, нито след, нито пък в самия аяйт се говори за Корана, то тогава би било грешно да твърдим, че този аяйт се отнася за Корана. В аяйта

Харун Яхя

много явно се споменава, че хората ще повярват в Исус (м.н.) и той ще им бъде свидетел.

Второто нещо, което ще отбележим по отношение на значението на айята, е свързано с интерпретирането на израза “преди неговата смърт”. Някои хора смятат, че този израз означава, че хората на Писанието ще повярват преди своята смърт. Според тази интерпретация всеки човек от хората на Писанието преди своята собствена смърт непременно ще повярва в Исус (м.н.). Познатите от времето на Исус (м.н.) като евреи хора на Писанието не само че не му повярвали, но и се опитали да го убият. От друга страна, би било неразумно да кажем, че евреите и

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

християните, живели и умрели след Исус (м.н.), са повярвали в него – по начина, по който Коранът ни съобщава.

И в заключение, след като направихме тази съдържателна оценка на айята, можем да кажем, че смисълът му е следният: “Преди Исус (м.н.) да умре, всички хора на Писанието ще му повярват”.

Когато разгледаме айята с неговото истинско значение, се изправяме срещу едни доста очевидни факти.

Първо: очевидно е, че айятът се отнася за бъдещето, защото става въпрос за смъртта на Исус (м.н.). А както вече изяснихме, той не е умрял, а се е възнесъл при Бог. Исус (м.н.) ще дойде отново на земята и като всеки друг човек, след като живее известно време, ще умре. Второ: всички хора на Писанието ще повярват в Исус (м.н.). Това е събитие, което още не се е случило, но със сигурност ще се случи.

Именно поради тази причина с използваното местоимение и израза “преди неговата смърт” се има предвид Исус (м.н.). Хората на Писанието ще го видят, ще го опознаят, ще му се подчинят, докато е жив, и в отвъдния свят Исус (м.н.) ще свидетелства за тях. (Бог знае най-добре)

(3)

Един друг айят, свързан с повторното пристигане на

Харун Яхя

Исус (м.н.) през последните времена, е 61ви айят на сура Зухруф. В тази сура от 57ми айят нататък се разказва за Исус:

И когато синът на Мариам бе даден за пример, етотвоят народ му се подигра!

И рекоха: “Нашите богове ли са по-добри или той [Иса]?” Дадоха ти го само за спор. Да, те са заядливи народ. Той е само раб, комуто Ние дадохме благодат и го сторихме пример за синовете на Израил. И ако пожелаехме, щяхме да сторим ангели вместо вас да останат на земята. (Сура Зухруф, 57-60)

В 61ви айят, който следва веднага след тези айяти, се споменава за това, че Исус (м.н.) е знамение за Съдния ден:

Той е знак за Часа. И не се съмнявайте в него, и Ме следвайте! Това е правият път. (Сура Зухруф,61)

Бихме могли да кажем, че този айят носи ясен знак за връщането на Исус (м.н.) на земята през последният период. Това е така, защото той е живял шест века преди низпославането на Корана. Следователно ние не можем да определим неговата първа поява като “знак за Часа”, т.е. като знамение за настъпването на Съдния ден.

Това, което този айят в действителност ни показва, е

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

фактът, че Исус (м.н.) отново ще дойде на земята през последният период, т.е. в периода преди настъпването на Съдния ден, и това ще бъде знак за приближаването на Часа. (Бог знае най-добре)

Арабското съответствие на използвания в този аят израз **“Той е знак за Часа”** е "Innehu le ilmun lissaati". Има хора, които интерпретират използваното в този израз местоимение "hu" като "Коран". Но както бяхме споменали и по-горе, когато местоимението "hu" – "той (него)", се използва, за да замести думата Коран, то задължително преди, след или в самия аят трябва да има и други изрази, които да се отнасят до Корана. С местоимението "hu" не може да се замества думата Коран, когато е използвано на места, третиращи други теми. Нещо повече, ако погледнем към айята, предхождащ разглеждания от нас аят, ще видим, че и там е използвано същото местоимение, с което много ясно се има предвид Исус (м.н.):

Той е само раб, комуто Ние дадохме благодат и го сторихме пример за синовете на Израил. (Сура Зухруф, 59)

Тези, които казват, че това местоимение се отнася за Корана, показват като доказателство израза “и не се съмнявайте в него, и Ме следвайте”, който е използван в

следващия аят. Но аятите преди този израз се отнасят изцяло за Исус (м.н.), следователно по-логично е местоимението "hu" да е свързано с предходните аяти и да се отнася за Исус (м.н.).

Големите ислямски учени, осланяйки се на аяти или достоверни хадиси, също твърдят, че с това местоимение се има предвид Исус (м.н.). В коментарите на Elmalılı Hamdi Yazır е дадено следното обяснение:

“Той със сигурност е знак за Часа, той е знамение, доказателство за това, че часът ще настъпи и мъртвите ще бъдат възкресени. Защото взимайки

ИСУС ШЕ СЕ ВЪРНЕ

под внимание било то чудотворната поява, било то съживяването на мъртвите или известяването за възкресението, Исус (м.н.) е доказателство за това, че Денят на възкресението ще настъпи и както в хадисите се приема, той е знамение за Съдния ден.”

(<http://www.kuranikerim.com/telmalili/zuhruf.htm>)

(4)

Други айяти, които ни съобщават за второто пришествие на Исус, са следните:

Когато ангелите рекоха: “О, Мариам, Аллах те благовества за Слово от Него. Името му е Месията Иса, синът на Мариам, знатен в земния живот и в отвъдния, и е от приближените [на Аллах]. И ще говори на хората още в люлката, и като възмъжее, и ще бъде от праведниците.”, - рече тя: “Господи мой, как ще имам син, щом мъж не ме е докосвал?” Рече: “Така! Аллах сътворява каквото пожелае. Щом реши нещо, казва му само: “Бъди!” И то става. И ще го научи Той на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Евангелието.” (Сура Ал-Имран, 45-48)

В айята се съобщава, че Бог ще научи Исус (м.н.) на Тората, на Евангелието и на “книгата”. Безспорно от изключително значение е да знаем коя е тази “книга”.

Харун Яхя

Същият израз е употребен и в 110ти айят на сура Маида:

Когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, помни Моята благодат към теб и към майка ти, как те подкрепих със Светия дух, та с хората да говориш в люлката и като възрастен! И как те научих на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Евангелието. И ето, сътворяваш от глина образ на птица - с Моето позволение, и духваш в нея, и става птица - с Моето позволение...” (Сура Маида, 110)

Когато разгледаме внимателно думата “книга”, ще видим, че тук се има предвид Коранът. Освен Тората и Евангелието на земята е известна още само една божия книга, а тя е Коранът. (Низпосланите на Дауд (м.н.) Псалми са включени в Стария Завет) В още един айят – 3ти айят от сура Ал-Имран, наред с Тората и Евангелието е използвана думата “книга”, с която се означава Коранът:

Аллах! Няма друг Бог освен Него - Вечноживия, Неизменния! Той ти низпосла Книгата с истината, потвърждаваща онова, което бе преди нея. И низпосла от по-рано Тората и Евангелието. (Сура Ал-Имран, 2-3)

Други айяти, в които думата “книга” сочи към Корана, са следните:

И щом при тях дойде от Аллах Книгата,

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

потвърждаваща онова, което е у тях (Тората) - а още отпреди бяха молили за помощ срещу неверниците, - и щом при тях дойде онова, което [вече] знаеха, не повярваха в него. Проклятието на Аллах е над неверниците. (Сура Бакара, 89)

Изпратихме ви пратеник измежду вас, да ви чете Нашите знамения и да ви пречиства, и да ви учи на Писанието и на мъдростта, и да ви учи на онова, което не сте знаели. (Сура Бакара, 151)

При това положение ние спокойно можем да смятаме, че третата “книга”, на която Исус (м.н.) ще бъде научен, е Коранът и че това ще бъде възможно единствено при неговото второ пришествие през последния период. Това е така, защото Исус (м.н.) е живял 600 години преди низпославането на Корана и не може и дума да става да е бил научен на него отпреди това. Следователно напълно логично е да смятаме, че Исус (м.н.) ще бъде научен на Корана при неговото второ пришествие. Когато погледнем към хадисите на Пророка Мухаммед (м.н.), разбираме, че при завръщането на Исус (м.н.) на земята той ще властва не с Евангелието, а с Корана. А това напълно съответства на смисъла на айята. (Бог знае най-добре.)

Харун Яхя

(5)

Наред с всичко това айятът: **“Примерът с Иса пред Аллах е като примера с Адам...”** (Сура Ал-Имран, 59) също може да ни показва, че Исус (м.н.) ще се върне на земята. Като цяло тълкователите обръщат внимание на факта, че и двамата пророци са се родили без бащи. Така както Адам (м.н.) е бил сътворен от пръст единствено посредством изречената от Бог дума “Бъди!”, така и Исус (м.н.) е роден без баща само с думата “Бъди!”.

Но айятът може да съдържа и още един знак. Подобно на Адам (м.н.), който е бил спуснат на земята от рая, така през последният период може би и Исус (м.н.) ще бъде спуснат. (Бог знае най-добре.) Така както се вижда, отнасящите се до второто пришествие на Исус (м.н.) айяти от Корана са много ясни и ни карат да се замислим. За никой друг пророк, чието име е споменато в Корана, не са използвани думи, подобни на тези. Нещо повече, нито един пророк не е посочен като “знак за Часа” и нито едно от изложенията, използвани за другите пророци, не съдържа каквото и да било знамение за повторното им завръщане на земята. За Исус (м.н.) обаче са използвани всички изложения от този тип. Значението на това е много ясно.

(6)

Друг айят от Корана, който съобщава за смъртта на

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Исус (м.н.), е следният:

И мир на мен в деня, в който съм роден, и в деня, когато ще умра, и в Деня, когато ще бъда възкресен! (Сура Мариам, 33)

Когато разгледаме този аяйт заедно с 55ти аяйт от сура Ал-Имран ще видим, че те сочат към един много важен факт. В аяйта от сура Ал-Имран се съобщава, че Исус (м.н.) се е възнесъл при Бог. В този аяйт не се съобщава нито за умирање, нито за убиване. Но в 33ти аяйт от сура Мариам се споменава за деня, когато Исус (м.н.) ще умре. Тази смърт от своя страна е възможна само след като Исус (м.н.) се появи за втори път на земята, поживее известно време и след това умре. (Бог знае най-добре.)

Харун Яхя

(7)

Друго доказателство за това, че Исус (м.н.) отново ще се върне на земята, е думата “kehlen” (възрастен), която е използвана в аяйтите 110 и 46 на съответно сурите Маида и Ал-Имран. В аяйтите е низпослано следното:

Когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, помни Моята благодат към теб и към майка ти, как те подкрепих със Светия дух, та с хората да говориш в люлката и като възрастен (kehlen)!... (Сура Маида, 110)

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

И ще говори на хората още в люлката, и като възмъжее (kehlen), и ще бъде от праведниците. (Сура Ал-Имран, 46)

В Корана това представяне е използвано единствено в горните два айята и единствено за Исус (м.н.). Значението на думата “kehlen”, която е употребена, за да ни представи Исус (м.н.) като възрастен, е “човек на възраст между тридесет и петдесет години, който е напуснал юношеската възраст и е навлязъл в периода на зрялост”. Ислямските учени интерпретират тази дума като “периодът след 35-годишна възраст”.

Според хадиса с разкази на İbni Abbas Исус (м.н.) се е възнесъл на небето още докато е бил млад, на около 30 години, и след като се върне на земята, ще живее още четиридесет години. Осланяйки се на този хадис, ислямските учени твърдят, че Исус (м.н.) ще достигне своята старост след второто си пришествие на земята и затова тези айяти са доказателство за пришествието на Исус (м.н.). (Muhammed Halil Herras, Faslu'l-Makal fi Ref'i İsa Haууen ve Nüzulihі ve Katlihi'd-Deccal, Mektebetü's Sünne, Kahire, 1990, стр.20)

Когато разгледаме внимателно въпросните айяти, ще видим, че това тълкование на ислямските учени е много точно.

Харун Яхя

Когато погледнем към Корана, виждаме, че такова представяне е използвано само за Исус (м.н.). Всички пророци са разговаряли с хората и са ги призовавали към религията. Всеки един от тях е изпълнил този свой дълг на проповед в зряла възраст, но нито един от тези пророци в Корана не е представен по този начин. Това представяне е използвано единствено за да ни даде информация за Исус (м.н.) и да означаи едно чудотворно събитие. Защото последователното използване на думите “в люлката” и “като възрастен” отправя вниманието ни към два големи чудотворни периода.

Фактът, че Исус (м.н.) говори, докато е още в люлката, е чудо. Това е нещо невиджано. Ето защо това чудотворно събитие бива многократно споменато в голяма част от айятите. Именно поради тази причина идващият веднага след тази дума израз “с хората да говориш и като възрастен” вероятно ни разкрива едно евентуално чудо. Ако изразът “като възрастен” сочеше към живота на Исус (м.н.), преди да се възнесе при Господа, то тогава събитието, при което Исус щеше да говори, нямаше да е чудо. Ако пък то от своя страна не бе чудо, то нямаше да бъде използвано като сходно по смисъл с едно такова чудотворно събитие като това Исус (м.н.) да говори още докато е в люлката или пък трябваше

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

да бъде казано нещо като “откакто е в люлката, чак докато стане възрастен” и щеше да е описано как Исус (м.н.) е проповядвал, преди да се е възнесъл на небето. (Бог знае най-добре.) Но в Корана е обърнато внимание и на двете чудотворни събития. Едното от тях е да говори, докато е още в люлката, а второто – да говори като възрастен. Поради тази причина този израз, който сочи към един чудотворен период, ни показва, че Исус (м.н.) ще говори с хората като възрастен в периода, когато отново се върне на земята. (Бог знае най-добре)

Така например İmam Taberî в своето произведение със заглавие *“Taberî Tefsiri”* обяснява използваните в съответните айяти изрази:

“Тези изрази (от сура Маида, 110) показват, че Исус (м.н.) ще слезне от небето, за да може да говори с хората, в период, когато ще достигне старост и ще завърши своя живот. Защото, когато бе въздигнат на небето, той бе още млад...”

В този айят (сура Ал-Имран, 46) се съдържа доказателство, че Исус (м.н.) е жив. И искрените мюсюлмани са на същото мнение, защото в айята се съобщава, че той ще говори с хората и когато стане възрастен. А той може да остарее единствено когато слезе от небето.” (*“Taberî Tefsiri”*, İmam Taberî, том 2, стр. 528; том 1, стр. 247)

Някои хора обаче тълкуват думата “възрастен”, като се отдалечават от истинското ѝ значение и не я оценяват според общата логика на Корана. Те твърдят, че пророците са зрели и мъдри във всеки един етап от своя живот и поради тази причина този израз сочи целия им живот. Разбира се, че пророците са зрели хора, които Бог е дарил с мъдрост, но в сура Ахкаф Бог ни съобщава, че годините на зрялост са 40. В айята това е показано така:

И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си. Носила го е майка му с усилие и го е родила с усилие. И бременността с него заедно с отбиването му е тридесет месеца. Когато достигне своята зрелост и достигне четиридесет години, той казва: “Господи мой, отреди ми да Ти бъда признателен за дара, който си дарил на мен и на родителите ми, и да върша праведни дела, които

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Ти одобряваш! И дай ми праведно потомство! Аз се покаявам пред Теб и само на Теб се отдавам.”
(Сура Ахкаф, 15)

Поради тази причина думата “kehlen” е носителка на знамение, което изниква чрез айятите от Корана и ни показва, че Исус (м.н.) ще се върне отново на земята. (Бог знае най-добре)

В Корана има и други примери за това, че Исус (м.н.) ще се отдалечи от земята в продължение на стотици години и после пак ще се върне.

Човек, който бил съживен след стотици години

Един от тези примери е даден в сура Бакара и се отнася за живота на човек, който бил “умъртвен за сто години”:

Или като онзи, който минал през едно селище, рухнало под своите покриви, и рекъл: “Как Аллах ще съживи това след смъртта му?” И Аллах го умъртвил за сто години, после го възкресил. Рекъл: “Колко се забави?” Казал: “Забавих се ден или част от деня.” Рекъл: “Не, забави се сто години. Виж какво имаш за ядене и пиене! То не се е развалило. И виж магарето си! И за да те сторим знамение за хората, виж костите, как ги подреждаме, после ги обличаме в плът!” И когато

Харун Яхя

му се изяснило, рекъл: “Вече знам, че Аллах над всяко нещо има сила.” (Сура Бакара, 259)

В предходните страници на книгата бяхме споменали, че в айтите е съобщено, че душата на Исус (м.н.) е била прибрана. В айята, който цитирахме по-горе, обаче става въпрос за истинска смърт (mevt). Ето така Коранът ни съобщава истината, че ако Бог пожелае, Той може да съживи дори и човек, който е напълно мъртъв. В Корана като пример са дадени и други, подобни на този, случаи.

Събуждането на хората от пещерата след много години

Друг сходен пример е даден в притчата за “хората от пещерата” в сура Кахф. От тази притча научаваме, че за да се предпазят от жестокостта на нерелигиозния владетел по онова време, група младежи се скрили в една пещера. От айтите разбираме още, че след като заспали, те били събудени години след това. Коранът ни съобщава това така:

Когато младежите се приютиха в пещерата и рекоха: “Господи наш, дай ни милосърдие от Теб и ни пригответи напътствие за нашето дело!” И запечатахме ушите им в пещерата години наред. (Сура Кахф, 10-11)

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

И ги смяташ за будни, а те са в дрямка и Ние ги обръщаме надясно и наляво. И кучето им е проснало лапи на входа. Съзреш ли ги, ще се отвърнеш от тях в бяг и ще се изпълниш с ужас. И така ги събудихме, за да се питат помежду си. Един от тях рече: “Колко време прекарахте [в пещерата]?” Рекоха: “Прекарахме ден или част от деня.” Рекоха: “Вашият Господ най-добре знае колко прекарахте. Сега изпратете някого от вас с тези ваши монети до града и нека види там коя храна е най-чиста, и да ви донесе от нея за препитание! И да е внимателен, и да не ви издаде на никого! (Сура Кахф, 18-19)

В Корана не е съобщено точно колко време младежите са прекарвали в пещерата. За да разберем обаче, че престоят им там е бил доста продължителен, е използвано пояснението “години наред”. Нещо повече – времето, което хората предполагат, че е изминало, е един доста дълъг период от 309 години:

Харун Яхя

И прекарвали в пещерата си триста години и още девет. Кажй: “Аллах най-добре знае колко са прекарвали. Негово е неведомото на небесата и на земята. Как добре Той [всичко] вижда и чува! Няма тe друг покровител освен Него. В Неговото владение никой не Му е съдружник.” (Сура Кахф, 25-26)

Тук важното обаче не е това дали периодът от време е дълъг или не. Това, на което наблягаме, е, че след като Бог е отдалечил някои хора от известния нам земен живот, като ги приспива или им прибира душата, Той после отново ги съживява. Точно както се случва, когато се събудим от сън, така става и когато тези хора се съживят. Исус (м.н.) също е един от тях, когато настъпи моментът, той отново ще започне да живее на земята и след като осъществи своята задача, както в айята е съобщено: **“Рече: “На нея ще живеете, на нея ще умрете и от нея ще бъдете извадени.”**” (сура Араф, 25), и той като всеки друг човек ще умре на земята.

Исус (м.н.), представен в сборника от творби на Рисале-и Нур

Бадиуззаман Саид Нурси, един от най-големите ислямски учени на столетието, в събраните съчинения Рисале-и Нур (“Послания от светлина”), който представлява тълкуване на Корана, е отделил широко място на въпроса за последния период и второто пришествие на Исус (м.н.).

Истина е, че мюсюлманските общества днес имат различни възгледи по много от въпросите. Но също така е и факт, че голям брой мюсюлмани от различни култури приемат, че Бадиуззаман е най-значителният учен на 13ти век (според мохамеданското летоброене). Ето поради тази причина подробните разяснения, които Бадиуззаман прави за последния период, са от голямо значение за мюсюлманите.

В своите разяснения за последния период Бадиуззаман

Харун Яхя

набляга на това, че през този период две големи философски движения ще нанесат сериозни поражения на целия свят и ще положат големи усилия, за да наложат властта на безверието. Първото от тези движения ще се опита да унищожи ислямския морал отвътре. Второто от тези движения пък се противопоставя открито на Бог. Това са материалистическото и натуралистичното

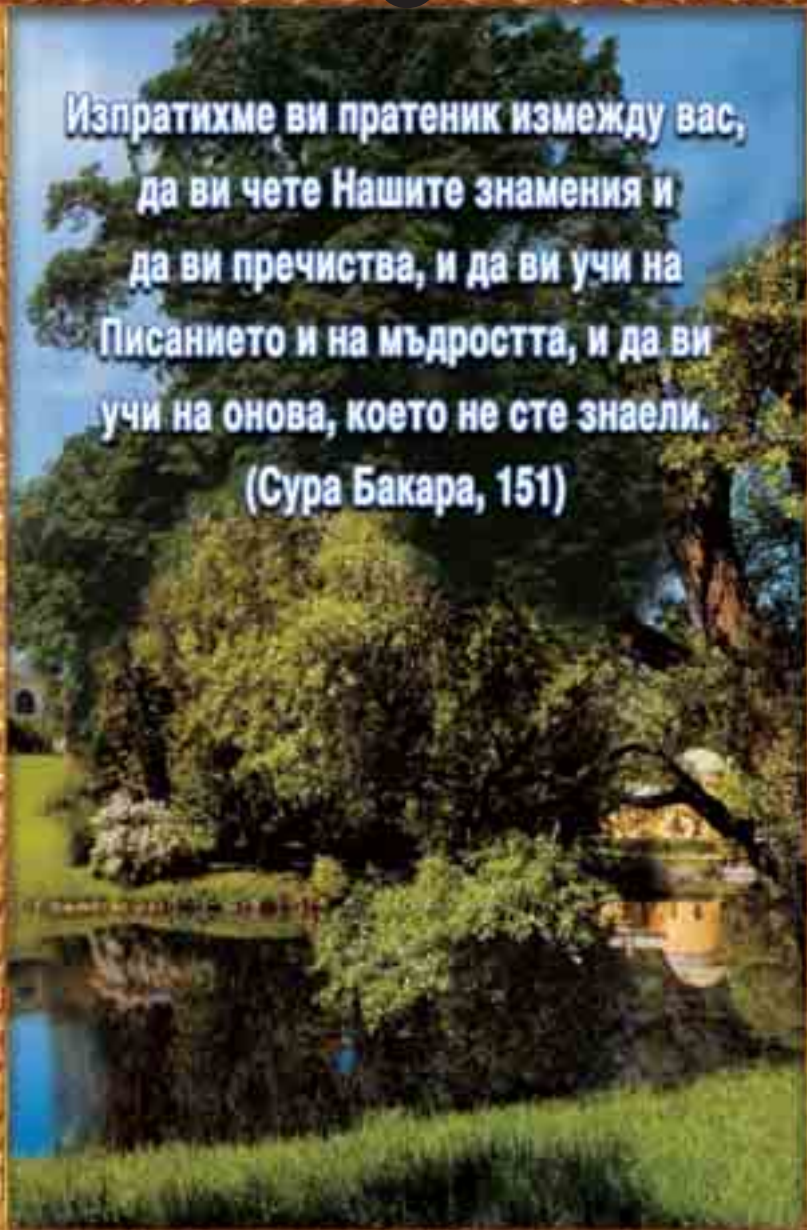
ИСУС ШЕ СЕ ВЪРНЕ

разбиране, т.е. материализмът и натурализмът, според които материята съществува от безкрайността и ще съществува вечно и които защитават тезата, че живите същества са се появили случайно от неживата природа. (Натурализмът е известен и като философски еквивалент на еволюционната теория на Дарвин.)

Разбира се, това определение принципно включва всички идейни движения, които отричат съществуването на Бог. Още от древни времена материалистите се изправят срещу божията вяра, те се борят с всеки, който им се изправи на пътя, угнетяват хората, превръщат се в

**Изпратихме ви пратеник измежду вас,
да ви чете Нашите знамения и
да ви пречиства, и да ви учи на
Писанието и на мъдростта, и да ви
учи на онова, което не сте знаели.
(Сура Бакара, 151)**

И мир на мен в деня, в който съм
роден, и в деня, когато ще умра,
и в Деня, когато ще бъде възкресен!
(Сура Мариам, 33)

причина за избухването на войни и заемат челните места във всеки вид дегенерация.

Когато Исус (м.н.) дойде отново на земята, той ще се бори срещу тези материалистически и натуралистични движения и с Божие позволение ще излезе победител. В своята творба Бадиуззаман насочва вниманието ни към това материалистическо движение така:

“Второто движение: Едно тиранично движение, зародило се от материалистическата философия, което през последния период постепенно ще се развие до такава степен, че ще отрече вярата в Бог”
(“Mektubat” /“Писма”/, стр.53)

Бадиуззаман благовестява хората, че в един такъв период, в който властва неверието, Исус (м.н.) отново ще се върне на земята. Според това, което Бадиуззаман ни

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

съобщава, при второто си пришествие Исус (м.н.) ще управлява заедно с Корана. Исус (м.н.) ще изчисти християнството от всички измислици. И обединявайки се срещу атеистичното движение, мюсюлманите и християните ще живеят според морала, на който ни учи Коранът, и ще надделеят над него. По отношение на този въпрос в “Рисале-и Нур” е казано следното:

“Ето в един такъв момент, когато това движение изглежда толкова мощно, ще се появи истинската християнска вяра, която ще се състои изцяло от добродетелната самоличност на Исус (м.н.). Т.е. тя ще бъде низпослана от небесата на Божието милосърдие. В лицето на тази истина съществуващата днес християнска вяра ще бъде пречистена, ще бъдат отхвърлени всички суеверия и изопачения, тя ще бъде обединена с истинския Ислям. От нравствена гледна точка християнството до известна степен ще се превърне в мюсюлманство. Подчинявайки се на Корана, нравствената индивидуалност на християнството ще бъде в ролята на последовател, а на исляма – на предводител. Благодарение на това обединение истинската вяра ще придобие голяма мощ. Докато християнството и ислямът претърпяват поражение от атеистичното движение, когато са отделени един от друг, то когато се обединят, те ще придобият

Харун Яхя

нужната сила, с която да могат да унищожат това движение. И един праведен вестител ни съобщава, осланяйки се на думите на Всемогъщия, че Исус (м.н.), който त्याлом се намира на небесата, ще застане начело на тази божия вяра. След като той го е съобщил, следователно е истина; след като е обещано от Всемогъщия, следователно със сигурност ще го изпълни.” (“Mektubat”/“Писма”/, стр. 53-54)

Във всяко едно от описанията на второто пришествие на Исус (м.н.) Бадиуззаман Саид Нурси ни посочва как Исус (м.н.) ще унищожи всички системи на неверниците в този период и извършвайки това, той ще получи голяма подкрепа от мюсюлманите. Обединявайки се с праведника, който се е натоварил със задачата да лидерства при известяването на ислямския свят за морала, на който ни учи Коранът, Исус (м.н.) ще премахне тиранията на системата на неверниците:

“Тези, които ще унищожат формираната от материализъм и безбожие гигантска личност на Антихриста, ще са истинските религиозни последователи на Исус (м.н.) – Антихриста ще бъде убит от сабята на Исус (м.н.). И ще разрушат неговите идеи и безверие, които са атеистични. Тези наистина благочестиви християни ще смесят същността на истинското християнство със

ИСУС ШЕ СЕ ВЪРНЕ

същността на исляма и ще разгромят Антихриста посредством съвместната им сила. Описанието: “Исус (Бог да го благослови) ще дойде и ще изпълни задължителната молитва след Мехди, и ще го последва” ни загатва за това обединение, за суверенитета на Корана и за това, че ще бъде последван.” (“Проблясъци”, стр. 493)

Как може да познаем Исус (м.н.)?

Кой ще може да познае Исус (м.н.)?

В предходните глави посредством доказателства от Корана разкрихме, че Исус (м.н.) не е умрял, а се е възнесъл при Господ и ще се върне отново на земята. Разбира се, че след всичко това първият въпрос, който ни идва на ум, е: “При второто пришествие на Исус (м.н.) как ще се разбере кой е и по кои негови качества ще можем да го познаем?”. Единственият източник, който можем да използваме, достигнали вече до тази фаза, е Коранът.

Една от характерните особености на Корана е, че в притчите и в някои от айятите, които съдържа, са направени различни разяснения за пророците. В айятите е възможно да открием доста съвместни знамения по отношение на пророците и праведните вярващи. Нещо повече, ние можем една по една да установим всички характерни черти на вярващите в айятите. Също така в Корана можем да забележим и възвишените религиозни качества на Исус (м.н.). Поради тази причина подчинява-

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

щите се на Корана искрени вярващи ще могат да го познаят, като оценят възвишените качества, които виждат у него. Но именно тук не трябва да забравяме, че не всеки ще може да познае Исус (м.н.). Бадиуззаман Саид Нурси казва следното по този въпрос:

“Когато Исус (м.н.) се появи, не е задължително всички да знаят, че той е истинският Исус. Благодарение на своето религиозно просветление ще го познаят приближените му и избраните. Няма да може всеки открито да го разпознае.” (“Mektubat” /“Писма”/, стр. 54)

Както се вижда от горния цитат, Бадиуззаман също ни съобщава, че през първите години след завръщането на Исус (м.н.) само близкото му обкръжение ще може да го познае. Нещо повече, тези приближени нему хора ще са способни да го разпознаят единствено чрез “религиозното просветление”. Разбира се, тук трябва да обясним какво се има предвид под “религиозно просветление”. Това е знание, което Господ дава на онези, които вярват в съществуването и единството на Бог. Посредством това знание, с което Бог е дарил вярващите, те могат да преценяват много по-добре различните ситуации, могат лесно да разбират заплетените страни на редица въпроси. Така както се съобщава в Корана, вярващите са хора,

Харун Яхя

които размишляват дълбоко върху всяко едно от заобикалящите ги неща и поради тази причина не пропускат нито една тънкост, нито една подробност от събитията. Дори в един от аятите Бог съобщава, че ще дари със способност да “разграничават доброто и злото” онези, които искрено вярват, които се опитват да разберат деликатността и дълбочината на всяка една ситуация, онези, които чрез детайлите, които виждат, осъзнават величието и силата на Твореца и се страхуват от Него:

О, вярващи, ако се боите от Аллах, Той ще направи да разграничавате [доброто и злото], и ще ви избави от лошите ви постъпки, и ще ви опрости. Аллах е Владетеля на великата благодат. (Сура Анфал, 29)

Когато поразсъждаваме, вземайки под внимание горния аят, разбираме, че тези, които ще познаят и ще последват Исус (м.н.) при второто му пришествие на земята, ще бъдат хора, които са повярвали в Бога и в Корана; хора, които се опитват да разберат всяка една ситуация, като размишляват дълбоко върху нея. Дори Бадиуззаман Саид Нурси в едно от своите разяснения казва следното по този въпрос:

“Дори самият Исус (м.н.), когато се върне на земята, няма да знае, че е Исус, нито пък който и да било друг” (“Проблясъци”, стр. 487)

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

По кои характерни черти ще можем да познаем Исус (м.н.)?

Както споменахме и в началото на тази глава, първото знамение, което ще се появи пред нас, когато отворим Корана, за да открием отговора на този въпрос, ще бъдат разкритите в айятите общи качества, които пророците притежават. Следователно, за да можем да познаем Исус (м.н.), ще трябва внимателно да разгледаме какви ще са

Харун Яхя

съобщените в Корана знамения за характерните черти, с които той ще се покаже и с които ще привлече вниманието. Разбира се, от Корана могат да бъдат извлечени стотици знамения за пророците, но ние тук ще разгледаме само най-отчетливите от тях.

1. Той се отличава от останалите хора с възвишените си морални качества

Подобно на всеки един от избраните и изпратени от Бог пророци, Исус (м.н.) също притежава всички възвишени морални качества. Това, по което най-ярко се отличава от останалите хора, е нехарактерната за времето, през което ще се появи, възвишена индивидуалност. Той притежава такива нравствени качества, на каквито никога не можеш да попаднеш сред народа, качества, с каквито хората не са свикнали и от които веднага биха се впечатлили, след като ги забележат. Той е една силна личност, която е изключително непоклатима в доверието и вярата си в Бог, която не се поддава на въздействието на обществото, а точно обратно – той влияе на всички.

Това възвишено качество, което всеки един пророк притежава, в айятите е представено по следния начин:

Това е доказателството, което Ние дадохме на Иб-

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

рахим срещу народа му. Въздигаме по степени когото пожелаем. Твоят Господ е премъдър, всезнаещ. И го дарихме с Исхак и Якуб. И двамата напътихме. Напътихме и Нух преди, а от неговите потомци - Дауд и Сулайман, и Айюб, и Юсуф, и Муса, и Харун. Така възнаграждаваме благодетелните. И Закария, и Яхя, и Иса, и Иляс - всички са от праведниците. И Исмаил, и ал-Ясаа, и Юнус, и Лут, и предпочетохме всички пред народите. И от техните бащи, и от потомствата им, и от братята им. Избрахме тях и ги насочихме по правия път. Това е напътствието на Аллах. С него Той напътва когото пожелае от Своите раби. И ако бяха Го съдружили, щеше да се провали онова, което вършеха. (Сура Анам, 83-88)

В горните аяти Бог много ясно съобщава, че е сътворил пророците с по-възвишени качества, отколкото останалите хора. В Корана има много примери, свързани с този въпрос. Така например възвишеността на пророците е разкрита чрез определения като тези, направени в аяти подобни на следните: "... **Ибрахим бе водител, покорен на Аллах, правоверен, и не бе от съдружаващите.**" (Сура Нахл, 120), "...**Нашите раби Ибрахим и Исхак, и Якуб - притежатели на сила и прозорливост!**"(Сура Сад, 45), "**И те са при Нас сред**

Харун Яхя

добрите избраници.”(Сура Сад, 47), “...и рекоха: “Слава на Аллах, Който ни предпочете пред мнозина от Своите вярващи раби!” (Сура Намл, 15). И Исус (м.н.) е един от предпочетените от Бог пророци. В един от айятите е казано следното:

Тези са пратениците - на едни от тях отредихме да стоят над други; с някои Аллах говори и въздигна други по степени. И дадохме на Иса, сина на Мариам, ясните знаци, и го подкрепихме със Светия дух... (Сура Бакара, 253)

2. Той ще бъде разпознат по типичното за пророците изражение на лицето

В Корана е съобщено, че възвишеността на пророците се проявява както по отношение на знанието им, така и на физическите им качества:

Рече: “Аллах го избра над вас и му надбави нашироко в знанието и в снагата. Аллах дарява Своето владение комуто пожелае.” Аллах е всеобхватен, всезнаещ. (Сура Бакара, 247)

Като на човек, който е създаден да превъзхожда по знание, разум, физически качества и морал, лицето на Исус (м.н.) ще има типичното за пророците изражение. На лицето му ще са отразени голямата боязън от Бога и сиянието на дълбоката вяра, които той притежава. Това

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

типично за пророците сияйно изражение ще бъде толкова очевидно, че тези, които го видят и направят сравнение с другите хора, ще осъзнаят, че са изправени пред един много възвишен човек. Но не трябва да забравяме, че не всеки ще приеме този факт. Някои хора, поради злобата и неприязънта, която ще изпитат в себе си, няма да могат да забележат тази възвишена нравственост. Дори вътрешно в себе си да забелязват това, те могат да се преструват, че не са разбрали, защото няма да им изнася. Само тези, които са искрени в своята вяра, ще могат да видят и оценят по подходящ начин това превъзходство.

Бог ни съобщава, че Исус (м.н.) е “...знатен в земния живот и в отвъдния, и е от приближените [на Аллах].” (Сура Ал-Имран, 45). Ето така, сред заобикалящите го хора, Исус (м.н.) ще бъде известен със своето порядъчно и почитено съществуване, което е характерно само за избраните от Бог.

3. Благоразумието и ораторските способности на Исус (м.н.) са на най-високо равнище

Те са онези, на които дарихме Писанието и мъдростта, и пророчеството... (Сура Анам, 89)

Бог е дарил пророците с мъдрост, за да могат да проповядват религията пред различните народи и

Харун Яхя

предупреждавайки ги да ги сплашат. Мъдрото обяснение, смислената реч, поведение на приканване към доброто и въздържане от зло, всичко това са общи качества на пророците. В още много айяти от Корана е подчертана мъдростта, с която са дарени един по един всички пророци. Така например е съобщено следното за Дауд (м.н.): **“... и му дадохме мъдростта, и точното отсъждане”** (Сура Сад, 20); за Йоан (м.н.): **“... И дадохме му Ние мъдростта още като дете”** (Сура Мариам, 12); за Мойсей (м.н.): **“И когато достигна своята зрелост и улегна, Ние му дадохме мъдрост и знание...”** (Сура Касас, 14); за Лукман (м.н.): **“И дадохме на Лукман мъдростта: “Бъди признателен на Аллах!...”** (Сура Лукман, 12); и за Ибрахим (м.н.) **“...Ние дарихме вече рода на Ибрахим с Писанието и с мъдростта...”** (Сура Ниса, 54).

И в подкрепа на айята: **“Той дарява мъдростта комуто пожелае, а който е дарен с мъдростта, е дарен с голямо добро...”** (Сура Бакара, 269), Бог ни съобщава, че ще възнагради пророците, като ги дарява с мъдрост.

В Корана е обърнато внимание на това, че Исус (м.н.), бидейки Божий пратеник, е дарен с мъдрост и че е съобщил това на народа си по следния начин:

Когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам,

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

помни Моята благодат към теб и към майка ти, как те подкрепих със Светия дух, та с хората да говориш в люлката и като възрастен! И как те научих на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Евангелието..." (Сура Маида, 110)

И когато Иса донесе ясните знаци, рече: "Дойдох при вас с мъдростта и за да ви обясня част от онова, по което сте в разногласие! Затова бойте се от Аллах и ми се покорете!" (Сура Зухруф, 63)

В светлината на тези айяти ние можем да направим заключението, че един друг знак, по който ще можем да познаем Исус (м.н.), ще бъде неговата убедителна, уместна и впечатляваща реч. Мъдрото слово е едно от изключително забележителните, присъщи на пророците, качества. Вярващите, които са приели като пътеводител Корана, разбират, че словата на Исус (м.н.) съдържат, така както се съобщава в следния аят: "...обгръщаме със знание..." (Сура Кахф, 91) и че това е присъщо само за избраните от Бог пратеници. Мъдростта, която той проявява, безупречните диагнози, които поставя, разумните разрешения, които прави, са очевидни знаци за специалния дар, с който Бог го е дарил. Никой около него няма да може да покаже такива качества, което ще направи неговото превъзходство още по-очевидно.

Харун Яхя

4. Той е много надежден **(може да му се има доверие)**

Всеки пратеник започва да се представя на народа, при който е изпратен, с думите: **“Аз съм доверен пратеник за вас”**. (Сура Шуара, 107) Тази надеждност на пророците произлиза от това, че те изцяло се подчиняват на Божията книга, религия и низпосланите закони. Те никога не се отклоняват от правия път и не престъпват границите на Божията вяра. Тъй като се стремят единствено към спечелване на божието благоволение, то те не отстъпват пред нищо. В Корана това качество на пророците е извадено на преден план. Например за това как Мойсей (м.н.) се е представил пред народа си, в Корана се съобщава по следния начин:

Преди тях изпитахме народа на Фараона, когато при тях дойде достоен пратеник: “Предайте на мен рабите на Аллах! Аз съм ваш доверен пратеник.” (Сура Духан, 17-18)

Без съмнение народите винаги са отказвали да оценят това значително качество на пророците. Дори през по-голямата част от времето са правили погрешни предположения по отношение на пратениците, защото не

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

са искали да се откажат от своята невежа система и да се подчинят на Божията вяра, към която те ги призовават. Но след като изминава определен период от време, самият народ приема, че пророците наистина са най-надеждните хора. Тук като пример може да дадем Юсуф (Йосиф) (м.н.). Той дълго време бива подложен на изпитание чрез трудности сред народа си – първо бива продаден като роб, а след това прекарва известен период от живота си в затвора. Но когато настъпва Божията воля, се разбира, че той е човек, на когото може да се разчита и бива издигнат от владетеля начело на държавната хазна.

И рече царят: “Доведете ми го, да го оставя при мен!” И след като разговаря с него, каза: “От днес ти си при нас довереник с положение.” (Сура Юсуф, 54)

Без съмнение това качество на пророците, за което се съобщава в Корана, ще бъде забелязано и у Исус (м.н.). При второто си пришествие, поради липсата на промяна в Божието правило, сред народа си Исус (м.н.) ще бъде забележителен със своята надеждност. Така както Бог е помогнал на Юсуф (м.н.) и на останалите пророци, така ще помогне и на Исус (м.н.), и когато настъпи моментът, ще покаже на хората колко надежден човек е той.

Харун Яхя

5. Исус (м.н.) е под Божията закрила

Още преди казахме на нашите раби-пратеници, че именно те ще са подкрепените и че именно Нашето войнство ще победи. (Сура Саффа, 171-173)

Бог винаги издига своите пратеници над останалите хора. Всеки един от изпратените през човешката история пророци с Божия помощ е постигнал надмощие над враговете си, той е бил предпазен от капаните, които те са му замислили. Всяко едно решение, което те са взели, всеки един метод, който те са приложили, винаги е завършвал с благополучие и успех. Бог ги е подкрепил във всяка една ситуация. Поради тази причина друго знамение, по което да се ръководят вярващите, които очакват Божия пратеник Исус (м.н.), е това, че всяко едно негово начинание ще се увенчава с успех. Всяко едно решение, което вземе, всеки един метод, който приложи, ще дадат положителен резултат както за него самия, така и за заобикалящите го вярващи. Дори ситуацияите, които на пръв поглед изглеждат неблагоприятни, след известно време се превръщат в такива. И именно тези

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

ситуации ще докажат, че всички решения, които Исус (м.н.) взима, са най-правилните и най-разумните. Това е така, защото в Корана Бог е предвещал, че каквото и да се случи на пророците, въпреки всички трудности те ще победят и Той със сигурност ще ги подкрепи с помощта си.

С това Божие предвещаване разбираме, че успехът и изобилието от всяко едно начинание на Исус (м.н.), било то малко или голямо, ще бъдат толкова явни, че ще привлекат вниманието както на враговете му, така и на хората около него. Враговете му ще забележат чудото на тази ситуация, но няма да признаят, че това е помощ от Бог. Те няма да могат да разберат защо всяко негово начинание ще е успешно и всяка стъпка, която направи, ще бъде правилна. Защото тяхната цел е да надделеят над този свят човек, който те виждат като “човек като тях”. Така както ни съобщава айятът: **“После спасяваме Нашите пратеници и онези, които са повярвали. Така Наш дълг е да спасяваме вярващите.”** (Сура Юнус, 103), Бог ще провали всичко онова, което са замислили,

Харун Яхя

и ще помогне на своя пратеник. Капаните, които са му направени, войните, които са водени с него, никога няма да бъдат увенчани с успех.

6. Няма да очаква нищо в замяна на това, което прави

Друго качество, което всички пророци притежават, е това, че те не очакват възнаграждение за нито едно от нещата, които са направили. Единственото нещо, което очакват от важната служба, която са извършили, е Божието благоволение. Те не искат от заобикалящите ги никакво заплащане, никаква облага. Дори когато хвърлим поглед в Корана, се убеждаваме, че всеки един от пророците е притежавал това качество и че гласно са съобщавали това:

**О, народе мой, не искам от вас отплата за това.
Моята отплата е единствено от Онзи, Който ме е
сътворил. Нима не проумявате. (Сура Худ, 51)**

Това възвишено качество, което пророците притежават, ще бъде забелязано и у Исус (м.н.). Като Божий пратеник Исус (м.н.) ще призове всички хора към ислямската вяра. Но в замяна на всичко, което ще направи, той няма да поиска никаква материална облага, никакво възнаграждение. Така, както е съобщено в Корана, подоб-

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

но на всички останали пророци, за всичко, което е направил, той ще търси отплата единствено от Бог. И с това свое качество той ще привлича вниманието било на своето близко обкръжение, било сред обществото, в което се намира.

Не трябва да забравяме обаче, че това качество на Исус (м.н.), подобно на споменатите преди това, ще може да бъде оценено единствено от вярващите. Дори обществото, в което се намира, да забележи тази негова характерна черта, за да могат да го възпрат враговете му, така както е станало и с всички останали пророци, ще отправят различни клевети по негов адрес. Възможно е сред тези клевети да има и такива, чрез които да го обвиняват, че “се опитва да извлече облага от това, което върши”. Но тъй като Бог позволява всяко едно негово начинание да завърши с успех, то и в този случай Той ще разкрие неоснователността на всяка една от клеветите и ще помогне на пратеника си.

7. Той е състрадателен и милостив към вярващите

Едно от най-съществените качества, които се забелязват у пророците, е “състрадателността и милостивостта”. Пророците винаги са се отнасяли много състрадателно и милостиво към заобикалящите ги вярващи и са полагали

Харун Яхя

усилия, за да подобрят положението им както в земния, така и в отвъдния живот. Една от характерните особености на поведението на Исус (м.н.) също ще бъдат тази състрадателност и милостивост към вярващите. Бог определя това, често забелязвано у изпратените от Него пророци, качество по следния начин:

**Дойде вече Пратеник при вас измежду вас самите.
Тежко е за него вашето затруднение, загрижен е за вас,
към вярващите е състрадателен, милосърден.
(Сура Тауба, 128)**

Ето така, както ни съобщава този аят, отношението на Исус (м.н.) към вярващите ще бъде изпълнено със “загриженост и състрадателност” и тази несравнима искреност и сърдечност ще бъдат едно от очевидните доказателства, че това е Исус (м.н.).

8. На земята той няма да има никакви роднини, семейство и познати

Исус (м.н.) ще може да бъде разпознат по описаните в Корана качества на пророците. Но освен тях ще има и други фактори, чрез които той ще бъде представен на хората. Без съмнение най-важният от тях е, че на земята Исус (м.н.) няма да има семейство, никакви роднини и дори нито един познат отпреди това. Действително, когато Исус (м.н.) дойде отново на земята, в обкръжението му

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

няма да има никой, който да го познава. Няма да се появи нито един човек, който да познава неговите физически качества, чертите на лицето или гласа му. Няма да има нито един човек, който да може да каже нещо от вида на: “аз го познавам отпреди, виждал съм го преди толкова и толкова време, неговото семейство и роднини са тези и тези”. Това е така, защото хората, които са го познавали, са живели и умрели преди около 2000 години. Починали са както неговата майка – Дева Мария, Св. Захарий, прекаралите с него дълги години апостоли, живелите по онова време видни евреи, така и хората, пред които самият Исус (м.н.) е проповядвал. Именно поради тази причина няма да има никой, който при второто му пришествие да е бил свидетел на неговото раждане, детство, юношество или зряла възраст, и за него никой няма да знае нищо.

Както отбелязахме и в предходните глави на книгата, Исус (м.н.) се е родил без баща, единствено посредством думата “Бъди!”, която Бог изрича. Много естествено е, че след като са изминали стотици години, няма да е останал нито един негов роднина. Бог оприличава положението на Исус (м.н.) с това на Адам (м.н.) и в Корана низпослава следното:

Примерът с Иса пред Аллах е като примера с Адам. Сътвори го Той от пръст, после му рече: “Бъди!” И той стана. (Сура Ал-Имран, 59)

Кажы: "Вярваме в Аллах и в
низпосланото на нас, и в
низпосланото на Ибрахим и
Исмаил, и Исхак, и Якуб,
и родовете [му], и в дареното
на Муса и на Иса, и на
пророците от техния Господ.
Разлика не правим между
никого от тях и на Него сме
отдадени." А който търси
друга религия освен Исляма,
тя не ще му се приеме и
в отвѣдния живот той
е от губещите.

(Сура Ал-Имран, 84-85)

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Така както ни съобщава айягът, Бог е казал: “Бъди!” и е сътворил Адам (м.н.). Първото сътворяване на Исус (м.н.) също е станало посредством изречената от Бог дума “Бъди!”. Адам (м.н.) не е имал нито майка, нито баща. При първото си идване на земята Исус (м.н.) е имал само майка – Дева Мария, но при второто му пришествие той няма да има майка, защото и тя не е сред живите.

Без съмнение този факт напълно ще премахне опасността от появяващите се от време на време “фалшиви Месии”. При второто пришествие на Исус (м.н.) на земята няма да съществува нито едно нещо, от което да се породи съмнение, че това не е той. Никой няма да може да намери причина, поради която да каже: “Това не може да е Исус!”. Защото с тази съществена характеристика, която отличава Исус (м.н.) от останалите хора, т.е. липсата дори на един човек, който да го познава, той веднага ще бъде разпознат.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Без съмнение от цялата човешка история само малък брой хора ще имат щастието да бъдат благовестени за това, че Бог ще спусне Исус (м.н.) за втори път на земята. Той е свят човек, който Бог ще изпрати като “спасител”. Впрочем винаги, когато из целия свят безредието и насилието е нараствало силно, хората са молили Бог за помощ. И Бог е отговарял на молбите им:

И защо да не се сражавате по пътя на Аллах и заради слабите от мъжете, жените и децата, които казват: “Господи наш, изведи ни от това селище, обитателите на което са угнетители! И стани наш покровител, и стани наш избавител!” (Сура Ниса, 75)

Както бяхме споменали по-рано, заедно с този спасител, който ще бъде изпратен в днешни дни, ще властва и моралът, на който ни учи Коранът. Когато Исус (м.н.) дойде, той ще приеме и прилага този морал, и ще положи големи усилия, за да го извести на цялото човечество.

ИСУС ШЕ СЕ ВЪРНЕ

Това, което остава за хората, които очакват това свещено време и този свят човек, е така както Исус (м.н.) ще закриля и ръководи всички вярващи, така и те да го закрилят, да го подкрепят и да му се подчинят и за разлика от първата му поява на земята да не му дадат възможност да зададе въпроса **“Кои са моите помощници [по пътя] към Аллах?”**(Сура Ал-Имран, 52). В противен случай хората, които не съблюдават това, както на земята, така и в отвъдното вероятно ще изпитат едно дълбоко разкаяние и сурово мъчение. В Корана Бог отправя една много ясна заплаха към рабите му, които се държат надменно:

Харун Яхя

После изпратихме Нашите пратеници поред. Всякога, щом при някоя общност идваше нейният пратеник, те го взимаха за лъжец. И така ги накарахме една друга да се последват. И ги превърнахме в предания. Гибел за хората-неверници! (Сура Муаминун, 44)

От друга страна, хората, които го последват, които го защитават и подкрепят от сърце, които усвоят неговата нравственост, са тези, които могат да очакват Божието одобрение, милосърдие и място във вечния рай. Това също е едно безусловно обещание и благовестие за вярващите:

[чрез] Пратеник, който ви чете знаменията на Аллах - разясняващи, за да изведе от тъмнините към светлината онези, които вярват и вършат праведни дела. Онези, които вярват в Аллах и вършат праведни дела, Той ще ги въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Аллах е приготвил за тях хубаво препитание. (Сура Талак, 11)

Благодарим на Бог, който е почел избраните от Него раби с това велико събитие и ги е дарил с големия шанс да спечелят място в рая.

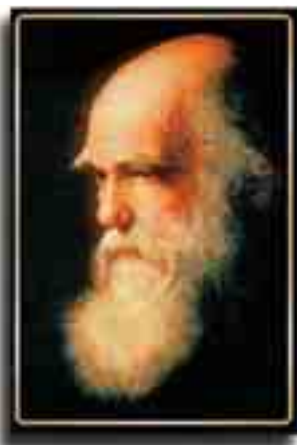
Мир за пратениците! И слава на Аллах, Господа на световите! (Сура Саффат, 181-182)

Еволюционната измама

Дарвинизмът, т.е. еволюционната теория, се е появила с цел отричане на истината за сътворението, но тя не е нищо друго освен една провалила се ненаучна лъжа. Тази теория, която твърди, че живите организми са се появили случайно от неживата природа, бива опровергана с научното доказване, че във Вселената и живите организми съществува един много очевиден “дизайн”. По този начин фактът, че цялата Вселена и всички живи същества са сътворени от Бог, бива доказан и от науката. Провежданата по цял свят пропаганда днес с цел поддържане на еволюционната теория е основана единствено на изкривени научни факти, пристрастни интерпретации, изречени под формата на наука лъжи и извършени фалшификации. Но тази пропаганда не може да прикрие истината. През последните 20-30 години в научните среди започна да се дава все поголяма гласност на факта, че еволюционната теория е найголямата измама в историята на науката. Направените след 1980 година проучвания доказват, че предположенията на Дарвин са напълно погрешни и много учени потвърждават това. Особено в САЩ учени от различни области като биология, биохимия и палеонтология забелязват невалидността на дарвинизма и започват да определят произхода на живите същества с понятието “разумен дизайн”

Харун Яхя

(intelligent design). Този “разумен дизайн” е научното излагане на истината, че живите същества са сътворени от Бог. В много други наши произведения сме разгледали и продължаваме да разглеждаме провала на еволюционната теория и доказателствата за сътворението, с всички научни подробности. Но поради изключителното значение на този въпрос смятаме за необходимо и тук накратко да изложим някои факти.

Чарлс Дарвин

Научният провал на дарвинизма

Въпреки че еволюционната теория е учение, водещо началото си още от времето на древните гърци, тя бива широко разпространена чак до 19ти век. Найважното събитие, което превръща теорията в първостепенна тема в света на науката, е публикуваната през 1859 книга на Чарлз Дарвин, озаглавена “Произходът на видовете”. В тази книга Дарвин отрича, че различните живи организми на Земята са били сътворени поотделно от Бог. Според Дарвин всички организми имат един общ прародител, но в продължение на доста дълъг период от време претърпяват малки промени, вследствие на които се диференцират. Теорията на Дарвин не се опира на никакво научно откритие или експеримент и както той сам казва, “това е само предположение”. Нещо повече, както Дарвин признава в една доста дълга глава от своята книга, наречена “Трудностите

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

на теорията”(Difficulties on Theory), хипотезите му притежават недостатъци по отношение на доста съществени въпроси.

Дарвин насочва всичките си надежди към новите научни открития, които очаква, че ще решат “Трудностите на теорията”. Но обратно на очакванията му научните открития увеличават размера на тези трудности.

Научното проваляне на дарвинизма може да бъде разгледано в три основни направления:

1. Теорията не може по никакъв начин да обясни как е произлязъл животът на Земята.
2. Няма никакво научно откритие, което да покаже, че представеният от теорията “еволюционен механизъм” има някаква сила, чрез която да може да протече.
3. Фосилните данни доказват точно обратното на предположенията на еволюционната теория.

В настоящия раздел ще разгледаме в общ план тези три основни точки.

Първата непреодолима стъпка:
произходът на живота

Еволюционната теория постулира, че всички живи организми са еволюирали от еднаединствена жива клетка, която се е появила в първичните земни условия преди 3,8 милиона години. Един от въпросите, на които теорията не може да даде отговор, е как еднаединствена клетка би могла да генерира милиони комплексни животински видове и ако наистина съществува такава еволюция, то защо във фосилните данни не могат да бъдат открити никакви следи от нея. Тук, на тази първа стъпка от предполагаемия еволюционен процес, е

Харун Яхя

мястото, където трябва преди всичко да зададем въпроса: как се е появила тази “първа клетка”?

Тъй като еволюционната теория отрича сътворението и не приема съществуването на каквато и да била свръхестествена намеса, тя твърди, че “първата клетка” се е появила случайно в рамките на природните закони, без никакъв дизайн, план или систематизация. Според теорията живата клетка трябва да е била произведена случайно от неорганични вещества. Това твърдение обаче противоречи дори и на найнеоровержимите биологични закони.

“Животът се поражда от живот”

В своята книга Дарвин никъде не споменава за произхода на живота. Примитивното разбиране за науката по неговото време почива на предположението, че живите същества имали много просто устройство.

Още от древни времена спонтанната генерация, теория, твърдяща, че неорганичните вещества са се съединили, за да формират живите организми, е била широко приета. Като цяло се вярвало, че насекомите са се появили от остатъци от храна, а мишките от пшеница. За доказването на тази теория били проведени интересни експерименти. Върху мръсно парче парцал била поставена малко пшеница и се вярвало, че след известно време от нея ще се формира мишка.

Подобно на това развиващите се в месото червейчета били смятани като доказателство за спонтанната генерация. Не след дълго обаче станало ясно, че червеите не са се появили върху месото спонтанно, а са били пренесени от мухите под формата на невидими за човешкото око ларви.

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

В периода, когато Дарвин пише “Произходът на видовете”, вярването, че бактериите могат да се формират от неорганични вещества, било общоприето в научния свят. Пет години след публикуването на Дарвиновата книга обаче Луи Пастър обявява резултатите от дългите си проучвания и експерименти, които отричат спонтанната генерация – крайъгълен камък на теорията на Дарвин. На своята триумфална лекция в Сорбоната през 1864 година Пастър казва: “Учението за спонтанната генерация никога не би могло да се възстанови след смъртоносния удар, който този прост експеримент му нанася”. (*Sidney Fox, Klaus Dose, “Molecular Evolution and The Origin of Life”, New York: Marcel Dekker, 1977, сmp. 2*)

Защитниците на еволюционната теория дълго време се противо поставят на откритията на Пастър. Но когато напредъкът в науката разкрива комплексната структура на клетката на живия организъм, идеята, че животът би могъл да се е зародил случайно, се сблъсква с една още поголяма безизходица.

Безнадеждните усилия през 20ти век

Първият еволюционист, който през първата половина на 20ти век се заема с въпроса за произхода на живота, е известният руски биолог Александър Опарин. Посредством множество тези, които излага през 1930 година, той се опитва да докаже, че клетката на живия организъм може да се формира като резултат от съвпадения. Тези изследвания обаче са обречени на провал и Опарин е принуден да направи следното признание: “За съжаление произходът на клетката остава въпрос, който в действителност е найтъмната страна от цялата

Харун Яхя

еволюционна теория.” (Александър Опарин, *“Произходът на живота”*, (1936) Ню Йорк, Dover Publications, 1953 (препечатка), стр.196)

Еволюционистите последователи на Опарин извършили безброй много експерименти, ръководили изследвания и правили проучвания, за да разрешат проблема с произхода на живота. Найизвестният от тези експерименти е извършен през 1953 г. от американския изследовател Стенли Милър. В този експеримент Милър използвал смес от газове, която смятал, че е съществувала в първичната земна атмосфера. За да предизвика протичането на реакция между тях, той пропускал електрически ток и в края на експеримента се синтезирали няколко присъстващи в структурата на протеините органични молекули (аминокиселини). Изминали едва няколко години, когато било разкрито, че този експеримент, който бил представен като важна стъпка в подкрепа на еволюцията, е невалиден, защото използваната в експеримента атмосфера доста се различавала от истинските земни условия. (*“Нови факти относно зараждането на ранната атмосфера и живота”*, Бюлетин на Американското Метеорологическо Обществото, глава 63, Ноември 1982, стр. 1328-1330)

След едно дълго мълчание Милър признал, че атмосферната среда, която той използвал, била недействителна. (Стенли Милър, *“Молекулярната еволюция на живота: Текущото състояние на пребиотичната синтеза на малките молекули”*, 1986, стр. 7)

Всички положени през 20ти век усилия от страна на еволюционистите да обяснят произхода на живота завършили с провал. Геохимикът Jeffrey Bada от Института San Diego

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Scipps признава този факт в една своя статия, публикувана в списание "Earth" през 1998 година:

"Днес, когато напускаме двадесети век, ние все още сме изправени пред найголемия нерешен проблем, който имахме, когато влязохме в двадесети век: как се е зародил животът на Земята?" (*Jeffrey Bada, списание "Earth", Февруари 1998, стр. 40*)

Комплексната структура на живота

Основната причина, поради която еволюционната теория завършва с една толкова голяма безизходица по отношение на произхода на живота, е, че дори живите организми, които се смятат за найпростите, имат изключително сложна структура. Клетката на едно живо същество е покомплексна от всички видове технически продукти, произведени от човека. Днес дори в наймодернизираните лаборатории на света не може да бъде произведена жива клетка посредством съединяването на неорганични вещества. Условиата, необходими за формирането на една клетка, са твърде много на брой, за да бъдат обяснени със случайности. Вероятността протеините, които са градивни блокове на клетката, да се синтезират случайно, средно за протеинова молекула, изградена от 500 аминокиселини, е 1 на 10^{950} . В математиката вероятност, помалка от 1 на 10^{50} , статистически е прието да се смята за нулева вероятност на изпълнение.

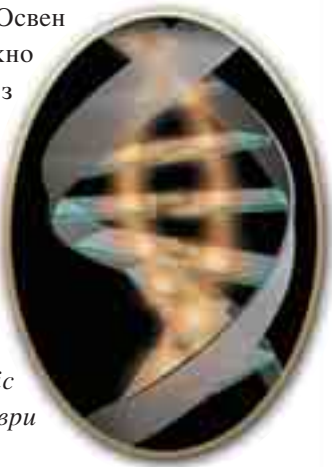
Молекулата ДНК, която се намира в ядрото на всяка клетка, съдържа цялостния структурен план на човешкото тяло. Изчислено е, че ако трябва да изпишем кодираната в ДНК информация, то трябва да съставим една огромна

Харун Яхя

библиотека, съдържаща 900 тома енциклопедии, всяка от които да е по 500 страници.

От тази отправна точка възниква една много интересна дилема: ДНК може да бъде копирана единствено с помощта на някои съдържащи се в нея ензими. Синтезирането на тези ензими обаче може да се извърши единствено в рамките на информацията в ДНК. Тъй като те зависят една от друга, за да протече копирането, трябва и двете да съществуват едновременно. Това довежда сценария, според който животът се заражда от само себе си, до безизходно положение. Почетният еволюционист проф. Leslie Orgel от университета в Сан Диего, Калиф, признава този факт в октомврийското издание на списание “Scientific American” през 1994 година:

“Исключително невероятно е това, че протеините и нуклеиновите киселини, и двете структурно комплексни, са се появили внезапно на едно и също място, по едно и също време. Освен това изглежда невъзможно получаването на едните без наличието на другите. И така, от пръв поглед всеки би могъл да направи заключението, че всъщност от химична гледна точка животът никога не би могъл да възникне.” (Leslie E. Orgel, “Произходът на живота на Земята”, *Scientific American*, издание 271, октомври 1994, стр. 78)

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Без съмнение е невъзможно животът да е възникнал по естествени причини, следователно трябва да се приеме, че е бил “сътворен” по свръхестествен начин. Този факт ясно анулира еволюционната теория, чиято главна цел е да отрича сътворението.

Измисленият еволюционен механизъм

Вторият съществен момент, който отрича теорията на Дарвин, е разбирането, че двата принципа, изложени от теорията като “еволюционни механизми”, в действителност нямат никаква еволюционна сила.

Дарвин основава своето твърдение изцяло на механизма, наречен “естествен отбор”. Значението, което той приписва на този механизъм, става ясно от името на книгата му: “Произход на видовете чрез естествения отбор...”. Естественият отбор предполага, че тези организми, чието устройство е най-подходящо за природните условия и географското им разпространение, ще продължат своя живот и потомство, а останалите ще изчезнат. Например от едно стадо елени, застрашено от хищници, разбира се, ще оцелеят тези елени, които тичат найбързо. Но без значение колко време ще трае този процес, той не може да превърне елените в друг вид организми. Елените си остават винаги елени.

Следователно механизмът на естествен отбор няма еволюционна сила. Дарвин също бил наясно с този факт и споменава за това в книгата си “Произходът на видовете”: “докато не възникнат полезни промени, естественият отбор не върши никаква работа”. (*Чарлс Дарвин, “Произходът на*

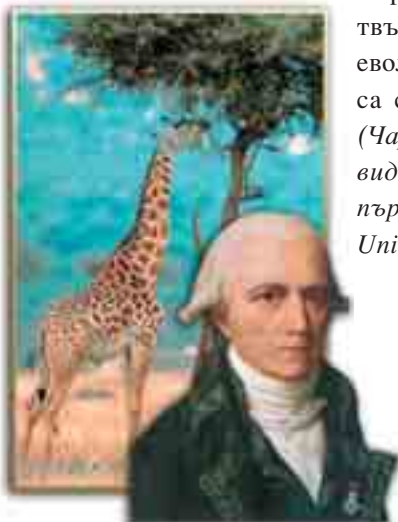
Харун Яхя

видовете”: Факсимиле на първото издание, Harvard University Press, 1964, стр. 189)

Влиянието на Ламарк

Следователно как се появяват тези “полезни промени”? Дарвин се опитва да отговори на този въпрос от гледна точка на примитивното разбиране на науката по онова време. Според френския биолог Ламарк, живял преди Дарвин, организмите предават своите качества, придобити по време на живота си, на следващите поколения и така се развиват. Например, според Ламарк, жирафите са се развили от подобни на антилопите животни и в резултат на опитите им да се хранят с листата на високите дървета от поколение на поколение шията им се удължила.

Дарвин също дава подобни примери и в своята книга “Произходът на видовете” твърди, че китовете са еволюирали от мечките, които са се опитвали да плуват. (Чарлс Дарвин, “Произходът на видовете”: Факсимиле на първото издание, Harvard University Press, 1964, стр. 184)

Ламарк твърди, че жирафите са се развили от подобни на антилопите животни и в резултат на опитите им да се хранят с листата на високите дървета от поколение на поколение шията им се удължила.

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Откритите от Грегор Мендел и потвърдени от процъфтяващата през 20ти век наука генетика закони за наследствеността обаче напълно сриват легендата, че придобити качества се предават на следващите поколения. Ето така естественият отбор се провалил в ролята си на еволюционен механизъм.

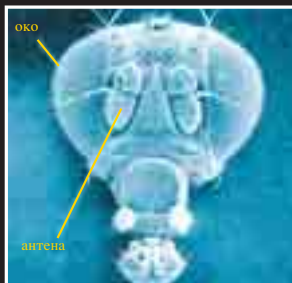
Неодарвинизъм и мутации

В края на 1930 година една група учени, решени да останат верни на Дарвин, разработват така наречената “Модерна синтетична теория”, или както още е известна, “неодарвинизъм”. Като “причина за полезните промени” неодарвинистите добавят мутациите, които са деформации, появили се в резултат на въздействие на външни фактори, като радиация или копирни грешки, върху гените на организмите, към естествените мутации.

Днес моделът, който символизира еволюцията, е неодарвинизмът. Според теорията многобройните комплексни органи на живеещите на Земята милиони живи организми, като уши, очи, бели дробове и крила, са се формирали в резултат на един процес, който се базира на “мутации”, на генетични смущения. Съществува обаче един категоричен факт, който напълно срива теорията: мутациите не пораждат процес, чрез който живите организми да се развиват, а точно обратно – те винаги пораждат вреди.

Причината за това е проста: ДНК има много комплексна структура. Различните случайни влияния, действащи върху тази молекула, могат да предизвикат единствено вреди. Американският генетик В.С. Ranganathan обяснява това така:

Всички мутации са болезнени

Пагубната последица върху човешкото тяло от мутациите. Момчето вляво е жертва на злополуката в атомната централа в Чернобил.

Вляво: Обикновена виенена муха (дрозофила)

Вдясно: Виенена муха, чиито крака се подават от главата ѝ в резултат на мутация, предизвикана от радиация.

“Мутациите са малки, случайни и вредни. Те се появяват рядко и найдобрата възможност е да са неефективни. Тези четири характеристики на мутациите показват, че те не могат да предизвикват никакво еволюционно събитие. Една случайна промяна в един до голяма степен развит организъм или е ефективна, или е вредна. Една случайна промяна на часовника не означава усъвършенстване на този часовник. Найвероятно или ще го повреди, или в найдобрия случай ще бъде неефективен. Земетресението не подобрява града, то го разрушава”. (B.G. Ranganathan, *Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988*)

Не е учудващо, че до денднешен не е забелязана нито една полезна мутация, която да може да усъвършенства генетичния

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

код. Доказано е, че всички мутации са вредни. Поради тази причина мутацията, зад която се крият еволюционистите, не е магически жезъл, който превръща живите организми в по-развити и перфектни форми. Като цяло влиянието на мутациите е вредно. Така че промените, които мутациите биха предизвикали, могат да бъдат само от вида на тези, изпитани от хората в Хиросима, Нагасаки и Чернобил – а именно смърт, недъгавост и “грешки на природата”...

От своя страна естественият отбор, както и самият Дарвин казва, “не може да направи нищо сам”. Този факт ни показва, че в природата няма никакъв “еволюционен механизъм”. И след като не съществува еволюционен механизъм, то не може да съществува и никакъв въображаем процес, наречен еволюция.

Във фосилния регистър няма и следа от междинните форми

Найясното доказателство, че предложеният от еволюционната теория сценарий не се е разиграл, е фосилният регистър. Според еволюционната теория всички живи организми са се видоизменили един от друг.

С течение на времето един поранен вид се превръща в друг и т.н., докато се появят всички останали видове. Според теорията това превръщане обхваща един процес, продължаващ милиарди години и напредващ стъпка по стъпка. В такъв случай трябва да са се формирали и живели безброй междинни видове в периода на дългото превръщане, за което се говори.

Например в миналото трябва да са живели организми полуриба – полувлечуго, които, въпреки че все още са били носители на качествата на рибите, са придобили и някои от

Харун Яхя

характерните черти на влечугите. Или пък би трябвало да са се появили влечугиптици, които, бидейки носители на качествата на влечугите, придобиват и някои от характеристиките на птиците. Тъй като се намират в преходен период, те трябва да бъдат недъгави и с недостатъци. Еволюционистите, които вярват, че тези измислени животни са живели в миналото, ги наричат “междинни форми”.

Ако наистина такъв вид животни са живели в миналото, то броят и разновидностите им трябва да бъдат милиони, дори милиарди. И вкаменелостите на тези чудовищни животни непременно трябва да бъдат сред намерените останки. Това е така, защото броят на тези междинни форми трябва да бъде дори повече от познатите ни днес животински видове и целият свят би трябвало да е пълен с техните останки. В “Произходът на видовете” Дарвин обяснява това така:

“Ако теорията ми е вярна, то трябва непременно да са живели междинни форми, които свързват видовете... И доказателствата за тяхното съществуване могат да бъдат намерени единствено сред откритите останки.” (*Чарлс Дарвин, “Произходът на видовете”: Факсимиле на първото издание, Harvard University Press, 1964, стр. 179*)

Провалените надежди на Дарвин

Въпреки усърдните усилия, които еволюционистите полагат от средата на 19 век насам за намирането на останки по цял свят, все още не са открити никакви междинни форми. Всички доказателства, придобити при разкопките и

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

изследванията, противно на това, което очакват еволюционистите, показват, че живите организми са се появили на Земята изведнъж и в съвършен вид. Известният английски палеонтолог (фосилен учен) Derek V. Ager, въпреки че е еволюционист, признава този факт така:

“Проблемът ни е следният: когато детайлно изследваме намерените вкаменелости, било то на ниво видове или класове, ние винаги се сблъскваме с един и същи факт; виждаме групи, които не са се развили чрез постепенна еволюция, а такива, които са се формирали отведнъж.”
(Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, *Proceedings of the British Geological Association*, том 87, 1976, стр. 133)

Както се вижда, фосилните данни показват, че организмите са се появили внезапно и напълно развити, без да преминават през никакви междинни форми. Това е точно обратно на предположенията на Дарвин. И същевременно е много силно доказателство, че живите организми са били сътворени.

Единственото обяснение за това, че живите същества са се появили внезапно и напълно завършени, без да имат какъвто и да било еволюционен предшественик, е, че те са били сътворени. Този факт бива приет и от всеизвестния биолог-еволюционист Douglas Futuyma:

“Живите организми са се появили на Земята или напълно съвършени, без никакви недостатъци, или развивайки се от видове, живели преди тях. Ако са се появили напълно съвършени и без никакви недостатъци, тогава те би трябвало да са създадени от висш разум.” (Douglas J.

Харун Яхя

Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. стр. 197)

Фосилните данни показват, че организмите са се появили на Земята напълно развити и в една съвършена форма. Това означава, че “произходът на видовете”, противно на предположенията на Дарвин, не е еволюцията, а сътворението.

Приказката за еволюцията на човека

Една от найчесто представяните теми от защитниците на еволюционната теория е тази за произхода на човека. Според дарвинисткото твърдение съвременният човек е произлязъл от някакъв вид маймуноподобни същества. Твърди се, че по време на този предполагаем еволюционен процес, който се приема, че е започнал преди 4-5 милиона години, са съществували някои междинни форми между съвременния човек и неговите прадеди. В този напълно въображаем сценарий са вписани четири основни “категории”:

1. Australopithecus (Австралопитек)
2. Homo habilis (Хомо хабилис)
3. Homo erectus (Хомо еректус)
4. Homo sapiens (Хомо сапиенс)

Еволюционистите наименуват т.нар. първи маймуноподобен праотец на човека Australopithecus, което означава южноафриканска маймуна. Тези същества не са нищо друго освен вид маймуни, чиито представители са изчезнали.

Всеобхватни проучвания върху разнообразни видове Australopithecus, извършени от двама световноизвестни анатоми от Англия и САЩ – лорд Solly Zuckerman и проф.

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

Charles Oxnard, показват, че тези същества не са двукраки и имат същите движения като на съвременните маймуни. (*Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, стр. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, том 258, стр. 389*)

Следващият стадий от човешката еволюция бива класифициран от еволюционистите като homo, т.е. човек. Според твърдението съществата от поредицата homo са по-развити от австралопитеките. Смята се, че в последното ниво от еволюцията на тези видове се формира Homo sapiens, т.е. съвременният човек.

Еволюционистите измислят една въображаема еволюционна схема и подреждат различни останки в определена поредица. Схемата е въображаема, защото никога не е могло да се докаже, че е имало някаква еволюционна връзка между тези различни класове животни. Ernst Mayr, един от най-големите защитници на еволюционната теория през 20ти век, признава този факт, като казва, че “веригата, простираща се чак до Homo sapiens, в действителност не съществува”. (*J.Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, декември 1992*)

Изготвяйки подреждането Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens, еволюционистите искат да създадат впечатление, че всеки един от тези видове е прародител на следващия. Последните палеонтологични открития обаче показват, че Australopithecus, Homo habilis и Homo erectus са живели по едно и също време, но в различни части на света. (*Alan Walker, Science, vol. 207, 1980, s. 1103; A.*

Харун Яхя

J. Kelso, Physical Anthropology, 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, стр. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, vol. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, стр. 272)

Нещо повече, една част от хората, класифицирани като *Homo erectus*, са живели до модерните времена, а *Homo sapiens neanderthalensis* и *Homo sapiens sapiens* (съвременният човек) са открити един до друг на едно и също място. (*Списание "Times"*, ноември 1996)

Това, разбира се, разкрива невалидността на твърдението, че тези организми са прародители един на друг. Stephen Jay Gould, палеонтолог от Харвардския университет, макар и еволюционист, обяснява тази безизходица на еволюцията по следния начин:

“Какво би се случило с нашето родословно дърво, ако съществуват три съпадащи рода хоминиди (*A.africanus*, едрите *australopithecines* и *H.habilis*), които очевидно не произлизат един от друг? Нещо повече, при нито един от трите вида не се проявява еволюционна тенденция по време на пребиваването им на Земята.” (*Stephen. J. Gould, Natural History, том. 85, 1976, стр. 30*)

Казано накратко, сценарият на човешката еволюция, за който се правят опити да бъде поддържан с помощта на появата в медии и учебниците на различни рисунки на същества, наподобяващи “полумаймунаполучовек”, което е една открита пропаганда, не са нищо друго освен приказка и нямат никаква научна основа.

Лорд Solly Zuckerman, един от найизвестните и уважавани учени във Великобритания, в продължение на много години извършва детайлни проучвания в тази насока и поспециално в

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

продължение на 15 години изучава фосилните останки на *Australopithecus*. Накрая, въпреки че самият той е еволюционист, достига до заключението, че не съществува никакво родословно дърво.

Zuckerman изработва също така и една интересна “научна скала”. Той оформя спектър от науки, подредени от такива, които счита за научни, към такива, които счита за ненаучни. Според този спектър на Zuckerman “найнаучни”, т.е. опиращи се на конкретни данни, области на науката са физиката и химията. След тях са биологичните науки и след това социалните науки. В края на спектъра – частта, смятана за “най-ненаучна” от Zuckerman – са разположени екстрасензорното възприятие, като понятията телепатия и шесто чувство, и “човешката еволюция”. Zuckerman обяснява тази част на спектъра по следния начин:

“Когато се отдалечаваме от списъка на обективните истини и се отправяме към тези области на предполагаема биологична наука, като екстрасензорното възприятие или интерпретацията на човешката фосилна история, където всичко е възможно за този, който вярва – и където ревностният вярващ понякога е способен да повярва едновременно в няколко противоречащи си едно на друго неща.” (*Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, стр. 19*)

Приказката за еволюцията на човека не води до нищо друго освен до пристрастни интерпретации на няколко фосилни останки, открити от определени хора, които се придържат сляпо към своята теория.

Харун Яхя

Технологията в окото и ухото

Друг въпрос, оставен без отговор от еволюционната теория, е отличното качество на възприятие чрез окото и ухото.

Преди да преминем към темата за окото, нека накратко отговорим на въпроса: "как виждаме?". Светлинните лъчи, идващи от даден предмет, попадат в обрнат вид върху ретината. Тук чрез клетките тези светлинни лъчи се превръщат в електронни сигнали и достигат до едно малко петно в задната част на мозъка, което е наречено визуален център.

Тези електронни сигнали се възприемат в центъра на мозъка като картина след серия от процеси. След тази техническа информация нека поразмишляваме.

Мозъкът е изолиран от светлината. Това означава, че във вътрешността на мозъка е свършено тъмно и не достига никаква светлина. Мястото, наречено визуален център, е напълно тъмно място, където никога не е достигала светлина, това може да е найтъмното място, което някога сте виждали. В тази гъста тъмнина обаче вие наблюдавате един прекрасен свят.

Картината, която се формира в окото, е толкова ясна и отчетлива, че дори технологията на 21ви век не е способна да я постигне. Погледнете например към книгата, която четете, ръцете, с които я държите, после повдигнете глава и погледнете наоколо. Виждали ли сте някога толкова ясен и отчетлив образ като този някъде другаде? Дори найсъвършеният телевизионен екран, произведен от найголемия производител на телевизори в света, не може да ви представи толкова ясен образ. Това е един триизмерен, цветен и изключително ясен образ. В продължение

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

на повече от 100 години хиляди инженери се опитват да достигнат тази яснота. За тази цел бяха създадени фабрики и мощни комплекси, бяха извършени повече изследвания, измислени повече планове и дизайни. Погледнете отново към телевизионния екран и към книгата, която държите в ръце. Ще видите, че има голяма разлика в яснотата и отчетливостта. Нещо повече, телевизионният екран ви показва двуизмерен образ, докато с очите си вие гледате триизмерна перспектива в дълбочина. Когато погледнете внимателно, ще видите, че в телевизора има разфокусиране. Има ли някакво замъгление във вашето зрение? Разбира се, че не.

От много години десетки хиляди инженери се опитват да изобретят триизмерни телевизори и да постигнат визуалното качество на окото. Да, те успяха да създадат триизмерни телевизионни системи, но не е възможно да ги гледаш, без да си сложиш очила. Нещо повече, това е само едно изкуствено трето измерение. Фонът е позамъглен, а предният план изглежда като хартиен декор. Никога не може да се създаде толкова ясна и отчетлива гледка като тази на очите. Както при камерата, така и при телевизора винаги се получава загуба на качество.

Еволюционистите твърдят, че именно механизмът, който създава този ясен и отчетлив образ, е възникнал случайно. Сега, ако някой ви каже, че телевизорът в стаята ви се е появил в резултат на случайност, че всички негови атоми просто се е случило да се съединят и формират този уред, който произвежда образ, какво ще си помислите? Как атомите биха могли да направят това, което хиляди хора не могат?

От приблизително един век десетки хиляди инженери са

Харун Яхя

проучвали и полагали усилия във високотехнологични лаборатории и огромни индустриални комплекси, използвайки наймодерните технологични уреди, и бяха способни да постигнат само толкова. Ако един уред произвежда по-примитивен образ от окото, то то не би могло да се образува случайно и става много ясно, че окото и образът, който се вижда чрез окото, не са формирани случайно. То изисква много подетайлен разумен план и дизайн от този на телевизията. Планът и дизайнът на толкова ясения и отчетлив образ принадлежат на Бог, който има сила над всичко.

Същото се отнася и за ухото. Външното ухо, събирайки заобикалящите го звуци, ги предава в средното, то пък, усилвайки възприетите звукови вибрации, ги предава на вътрешното ухо, а то от своя страна превръща тези вибрации в електронни сигнали и ги изпраща в мозъка. Така както при окото, дейността на чуване се извършва в слуховия център на мозъка.

Ситуацията в окото е вярна и за ухото. А именно, мозъкът е изолиран от звук, така както от светлина - не пропуска никакъв звук да проникне. Следователно без значение колко шумно е навън, във вътрешността на мозъка е свършено тихо. Въпреки това в мозъка се възприемат найясните звуци. Във вашия мозък, който е изолиран от звук, вие можете да слушате симфониите на един оркестър или да чуете целия шум на едно препълнено с хора място.

Нека отново сравним високото качество и висшата технология, която съществува в ухото и мозъка, с технологията, произведена от човешките същества. Както се полагат усилия, за да се добие ясна картина, така и в продължение на десетилетия са траели усилията за ясен звук. Резултатът от

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

всички тези усилия са звукозаписните машини, музикални уредби, различни електронни уреди и музикални системи, приемащи звука. Въпреки всички тези технологии и хилядите инженери и експерти, които са работили върху тази хайфи система, все още не е получен никакъв звук, който да има същата яснота и чистота като звука, възприеман от ухото. Помислете си за висококачествените музикални системи, произведени от найголямата фирма в музикалната индустрия. Дори при тези уреди, когато се записва звук, известна част от него се губи или когато включите уредбата, вие винаги чувате шумящ звук, преди да започне музиката. Звущите, които са плод на технологията на човешкото тяло обаче, са изключително ясни и чисти. Човешкото ухо никога не възприема звука, придружен с шумене или с микрофония, както става при музикалните уредби. То възприема звука такъв, какъвто е, ясен и чист. Това е така, откакто човекът съществува. Нито един визуален или звуков уред, който човек е изобретил досега, не е станал толкова чувствителен и успешен приемник както окото и ухото.

Освен виждането и чуването обаче съществува един доста поважен факт.

На кой принадлежи съзнанието, което вижда и чува в мозъка?

Кой е този, който гледа очарователния свят в своя мозък, слуша симфонии и чуруликането на птиците, усеща миризмата на розите?

Дразненията, идващи от очите, ушите и носа на човешкото същество, отиват към мозъка под формата на електрохимични

Харун Яхя

нервни импулси. В учебниците по биология, физиология и биохимия може да откриете много подробности относно това как тези образи се формират в мозъка. Но няма да може да намерите найважния факт, свързан с този въпрос: кой е този, който възприема тези електрохимични нервни импулси като образи, звуци, аромати и усещания в мозъка? В мозъка съществува едно съзнание, което възприема всичко това, без да се нуждае от някакво око, ухо или нос. На кого принадлежи това съзнание?

Няма съмнение, че това съзнание не принадлежи на нервите, нито на съставящите мозъка мастен слой и неутрони. Ето защо материалистите дарвинисти, които вярват, че всичко се състои от материя, не могат да дадат отговор на този въпрос.

Това е така, защото това съзнание е сътворената от Бог душа. Душата не се нуждае нито от око, за да вижда образите, нито от ухо, за да чува звуците. Нещо повече, тя дори не се нуждае от мозък, за да може да мисли.

Всеки, който прочете за този очевиден научен факт, трябва да помисли за Всемогъщия Аллах, да се побои от Него и да потърси убежище при Него. Той е този, Който е сместил цялата триизмерна, цветна, сенчеста и сияйна Вселена в едно тъмно като в рог, няколкосантиметрово пространство.

Материалистическата вяра

Информацията, която представихме досега, ни показва, че еволюционната теория няма научна основа, а дори точно обратно – еволюционистките твърдения открито си противоречат с научните открития, предложените ни еволюционни механизми нямат еволюционна сила и фосилните останки показват, че междинните форми, от които теорията се

ИСУС ЩЕ СЕ ВЪРНЕ

нуждае, никога не са съществували. Следователно еволюционната теория, която представлява една ненаучна идея, трябва да бъде захвърлена настрана.

Ето така много представи като тази, че Земята е център на Вселената, са изхвърлени от дневния ред на науката. Но еволюционната теория настоятелно бива поддържана в този дневен ред. Някои хора дори се опитват да представят отправените срещу теорията критики като “атака срещу науката”. Защо? Причината е в това, че еволюционната теория е необходимо догматично вярване на определени кръгове. Тези кръгове са сляпо отдадени на материалистическата философия и приемат дарвинизма, защото той е единственото материалистическо обяснение, което може да бъде изложено, за функционирането на природата.

Доста интересно е, че те самите от време на време признават този факт. Richard C. Lewontin, известен генетик и страстен еволюционист от Харвардския университет, признава, че е “преди всичко материалист, а после учен”, със следните думи:

“Не методите и институциите на науката ни карат да приемем материалното обяснение за феноменалния свят, а точно обратно – ние сме принудени от приоритетната ни привързаност към материалната кауза да създадем изследователски апарат и съвкупност от понятия, които произвеждат материалистически обяснения, без значение колко антиинтуитивно и колко объркващо ще бъде за непросветения. Нещо повече, след като материализмът е нещо безусловно, то ние не можем да позволим да се появи каквото и да било Божествено обяснение.” (Richard

Харун Яхя

Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 януари, 1997, стр. 28.)

Оттук става ясно, че дарвинизмът е догма, която бива поддържана жива единствено в интерес на верността към материалистическата философия. Според тази догма не съществува нищо друго освен материя. Тя твърди следователно, че животът е сътворен от неживата и несъзнателна материя. Тя настоява, че милионите разнообразни живи организми, като птици, риби, жирафи, тигри, насекоми, дървета, цветя, китове и човешки същества, са се появили в резултат на взаимодействия между явления като проливния дъжд, светкавиците и др., и неорганичните вещества. Това допускане противоречи на разума и науката, но въпреки това дарвинистите продължават да го отстояват, просто за да “не позволят на Божественото обяснение да излезе на сцената”.

Всеки, който погледне на произхода на живите организми освободено от материалистическите предразсъдъци, ще види тази очевидна истина – всички живи същества са дело на всемогъщия, премъдър и всезнаещ Творец. А този Творец е Бог, който е сътворил Вселената от небитието, проектирал я е в най-съвършената форма и е моделирал всички живи същества.

**Пречист си Ти! Нямаме друго знание,
освен това, на което Ти ни научи. Ти си
Всезнаещия, Премъдрия.**

(Сура Ал-Бакара, 32)